

Mnenje nemškega državnika o zadnji zavezniški noti.

ZAVEZNIKI NISO ODKRITO ODGOVORILI NA NEMŠKO NOTO. — NEMČIJA SE DRŽI NARODNO-STNEGA PRINCIPA, NE PA ZAVEZNIKI. — KAJ JE Z BELGIJO. — DRŽAVNIK SE SKLICUJE NA STARO POGODBO. — Z NEMČIJO SO NJENI SOSEDI JE ZELO BRUTALNO POSTOPALI. — NAJLEPŠI DOKAZ, KAKO SE BRIGAJO ZAVEZNIKI ZA MALE NARODE, JE GRŠKA. — RUMUNSKA.

Berlin, Nemčija, 2. januarja. — Iz govora dr. Hamana, bivšega svetnika v političnem oddelku nemškega zunanjega ministrstva se prav jasno kaže, kakšen utis je napravil na nemški narod in na nemško vladno odgovor zaveznikov.

Med drugim je rekel tudi sledeče:
— Nemčija in njeni zavezniki so mislili še mesec oktobra staviti mirovno ponudbo. Že tedaj je sklenila Nemčija na vsak način preprečiti nadaljno prelivanje krvi.

Zavezniki niso hoteli o tem ničesar slišati. In zdaj, ko je prišlo do mirovne ponudbe, niso sedli zavezniki na mizo, pri kateri naj bi se vršila pogajanja, pač pa na sodni stol in smatrajo Nemčijo za obtoženko.

V noti zavzema največ prostora pisanje o Belgiji. — Posebno fraza o "mučeništvu Belgije" je večkrat ponovljena. Kdor hoče govoriti o mučeništvu Belgije, mora najprej govoriti o "lojalni in pravični Belgiji". — Belgija ni bila že zdavnaj pred vojno ne lojalna ne pravična.

Na tem mestu ne bom govoril o dokumentih, katere smo dobili v Bruslju, in ki so bili priobčeni. Vsakdo jih lahko bere. Navedel bom le poročilo barona Greindla, belgijskega poslanika v Berlinu. Ta državnik je že leta 1911 javno in brez ovinkov povedal, da goje zavezniki že dolgo časa edino misel, kako bi obkrožili Nemčijo s severne strani in kako bi jo napadli.

Zavezniki so že zdavnaj računali na Belgijo. Angleži so bili uverjeni, da bodo lahko spravili svojo posadko v Antwerpen in da bo tvorila Belgija glavno torišče njihove ofenzive proti Nemčiji.

Kratkovidečni naj se spomnijo pogodbe iz leta 1833, ki dovoljuje Nemčiji zasesti v slučaju potrebe eno belgijsko trdnjavo. Še leta 1887 je pisal "Standard", da bi Nemčija ne prekršila nevtralnosti, če bi poslala svoje čete skozi Belgijo.

V svojem odgovoru se zavezniki zelo sklicujejo na — narodnostni princip. Tega principa ne razume noben narod bolj kot ga razumeje Nemci. Noben narod ni toliko pretrpel in noben ni toliko žrtvoval kot je žrtvovala Nemčija.

Nemčijo so njeni sosedi že stoletja brutalizirali.

Sedanja vojna je tudi jasno pokazala, kakšno mnenje imajo zavezniki o malih narodih. Še pred kratkim je rekel nek ugledni angleški državnik, da so zavezniki napravili veliko napako, ker niso pravočasno pomagali Rumunski. Vsled te "napake" je Rumunska skoraj čisto opustošena, vsled te "napake" je pahjen rumunski narod v strašno nesrečo.

In pogledno kraljevino Grško. Zavezniki so si prilastili vsa pristanišča, vse pošte in brzojavne štabije. Pri tem se niso čisto nič brigali za ljudsko pravo. Zavezniki so odvzeli Grkom vse, kar so imeli. Grški narod zdaj strada in umira lakote.

Zavezniki se nekaj izgovarjajo, da je Nemčija neposredno pred vojno odklonila predlog glede konference. To konferenco je predlagal Grey 26. julija 1914. Delegati Francije, Italije in Nemčije naj bi konferirali z Greyem, na kak način bi bilo mogoče odstraniti pretečo nevarnost. Nemčija bi se te konference udeležila, če bi ne bilo v najskrajnejšem času sporočeno, da se morata najprej sporazumeti Avstrija in Rusija.

Francozi so že dolgo časa agitirali za vojno. Deset let pred sedanjo vojno je izšlo v Franciji vse polno knjig, v katerih so pisatelji zahtevali, da naj se Francija polasti Alžacije in Lotaringije.

Po rusko-japonski vojni se je začela Rusija z mrzlično naglico oboroževati. Glavni cilj Rusije je bil svojo armado kolikormogoče okrepiti in jo imeti vsako minuto pripravljeno.

Francoska vlada je uvedla triletno vojno službo. — Šest mesecev pred izbruhom vojne so francoski vojaški strokovnjaki na dolgo in široko razpravljali, za kaj bo porabila Rusija denar, katerega si je izposodila od Francije. Francoska vlada je izjavila, da bo uporabila Rusija izposojeni denar za ureditev svojih železnic. Rusija si je izbrala Grodno in Kovno za izhodišče svojih bodočih napadov.

Nemčija je predlagala, da se hoče pogajati s svojimi nasprotniki. Zavezniki so ta predlog zavrnili.

S to zavrnitvijo si je nakopala ententa krivdo, katere ne bo mogoče izbrisati. Zaenkrat se še ne ve, če bodo centralni zavezniki odgovorili na zadnjo zavezniško noto.

Nemška vlada je storila vsekar je mogla. Če mir ne bo tako kmalo sklenjen, kot so si nekateri mislili, ne bo krivda Nemčije, pač pa zaveznikov.

Z raznih front.

Nova nemška ofenziva pri Brodiju v Galiciji. — Nemci so odbili napade južno od Rige. Laška fronta. Francozi so odbili nemške napade pri rekli Meuse. — Velike izgube angleške armade.

Pariz, Francija, 1. januarja. — Vojno poročilo pravi: — Vzhodno od reke Meuse so Nemci izvršili nepričakovano hud napad, katerega pa smo odbili.

V Champagne so Nemci po dolgem artilerijskem obstreljevanju napadli naše sprejete postojanke zapadno od Auberive, toda pregnali smo jih s strojnimi puškami in ročnimi granatami.

V Belgiji, v bližini Dixmude se vrše samo artilerijski boji.

London, Anglija, 1. januarja. — Med 1. in 23. decembrom so izgubili Angleži 815 častnikov in 36.500 mož.

Povprečno so izgubili potemtakem na dan 1540 mož, med tem ko so izgubili v novembru 1488, v oktobru pa 3452 na dan. Da so izgube sedaj manjše, je pripisovati dejstvu, ker so pojenjali boji ob Sommi.

Petrograd, Rusija, 1. januarja. — Rusko vojni poročilo pravi: — V nedeljo popoldne so Nemci pričeli močno obstreljevati naše zakope v bližini Plešča-Knubova, južno od Pinska. Nato je prišla napadati infanterija ter sta napadla po dva in dva polka.

Dvakrat smo jih pregnali z artilerijo in s strojnimi puškami. Pri tretjem napadu pa bi bil sovražnik skoraj prišel v naše zakope, toda s protinapadom smo obdržali naše postojanke.

Tudi nižje proti jugu Nemci niso imeli nikakih uspehov. Juzgospadno od Brodija v vzhodni Galiciji sovražnik bombardira naše postojanke. Pri Poni-kovici rabijo Nemci izstrelke z dušičnimi plini.

Berlin, Nemčija, 1. januarja. — Nemško vojni vodstvo poroča:

Južno od Rige, blizu Smorgona smo odbili vse ruske napade.

Na severnem bregu Pripeta blizu Pinska je naša kavalarija razjahlala ter z bajoneti napadla ruske postojanke in je vjela enega častnika in 35 mož.

London, Anglija, 2. januarja. — Nemci so pričeli z ofenzivo blizu Brodija v Galiciji. Kakor poročajo z Petrograda, so bili do sedaj vsi napadi odbiti. Zavstavili so tudi prodiranje pri Gakaloveih in Jaroslavicah.

Iz Petrograda tudi naznanjajo, da so v Kavkazu pri Kalkizu uničili neko nemško vojni pošto.

Nemško vojni poročilo poroča o ruskih napadih južno od Rige; vse napade so Nemci odbili.

Nemško poročilo se glasi:

V okolici Ypresa se vrše vroči artilerijski boji. Angleški napad z ročnimi granatami smo odbili. V Champagne, v Argonih in na vzhodnem bregu Meuse, so naši zavzeli nekaj sovražnih zakopov in pripeljali s seboj mnogo jetnikov in plena. Velik angleški zrakoplov je padel v naše roke.

Rim, Italija, 2. januarja. — Italijansko poročilo pravi, da ima Italija davk Avstrija na italijanski fronti 30 do 43 divizij vojaštva. Od početka vojne je Italija okupirala 1200 kvadratnih milj ozemlja, je skrajšala svojo fronto od 500 na 375 milj in ima 1875 milj zakopov.

Vojni material se izločuje v 2179 tovarnah, kjer je zaposlenih 469 tisoč delavcev, med temi 73 tisoč žensk. Avstrijskih vjetnikov ima sedaj 85 tisoč.

Poroča se o hudih artilerijskih bojih ob celi italijanski fronti.

Ob celi fronti, pravi poročilo, daje obstreljevanje avstrijske postojanke. Povzročili smo veliko eksplozijo neke municijske zaloge pri Kostanjevici na Krasu. V nedeljo ponoči in večer je sovražnik obstreljeval Gorico, ki pa je povzročil samo materialno škodo.

Poljedelski minister je dal navodila, da se naj obdelajo vsi javni prostori, ravno tako tudi mestni parki. V Genavi so že obdelali vse prazne prostore v mestu.

Mehika.

Mehiške razmere bodo baje v najkrajšem času rešene. — Zapisnik ameriško-mehiške konference.

Washington, D. C., 2. januarja. — Iz zanesljivih virov se poroča, da se bodo mehiške razmere v štirih tednih razrešile. To se pa ne bo doseglo z orožjem, ampak diplomatičnim potom.

Tukajšnji mehiški poslanik Arredondo je bil pozvan, da se vrne v Mehiko; s tem pa ni bil odpoklican kot poslanik, temveč se bo udeležil konference mehiških diplomatičnih zastopnikov. Njegove posle bo prevzel v njegovi odsotnosti mehiški generalni konzul v San Francisco, de Negri.

Ameriška vlada je mnenja, da se Arredondo pozneje zopet vrne na svoje mesto.

Danes je bil objavljen zapisnik ameriško-mehiške konference, ki pa ne vsebuje drugih važnih točk, kakor, da se Združene države zavežejo, da v 40 dneh — pokličejo svoje čete iz Mehike in se ta rok podaljša samo v slučaju, ako med tem Villa zopet napade ameriška mesta. Mehika nima nikakih obveznosti, edino mora zasesti tiste kraje, katere so imele zasedene ameriške čete, tako da so ameriška mesta varna pred Villovim napadom.

Pri vsem tem pa Carranza ni hotel podpisati tega zapisnika in zahteva, da se ameriške čete brez pogoja odpokličejo.

V diplomatičnih krogih so mnenja, da bodo Združene države odpoklicale svoje čete iz Mehike in do oskusa diplomatičnim potom doseči to, česar niso mogli doseči pri pogajanjih.

El Paso, Mehika, 2. januarja. — General Murgua naznanja mehiškemu konzulu Garcia, da je večeraj pri Terreros premagal 600 mož broječo Villovo posadko. Vjel je 140 vojakov, 25 mož je bilo ubitih. Odvzel je tudi vojni plen, katerega je Villa ugrabil v Chihuahua. Zjeli so 400 pušk, 8 topov, 6000 šrapnelov, 3000 grant, več strojnih pušk, 15 tisoč patron, štiri železniške vozove provianta in en voz uniform.

London, Anglija, 2. januarja. — Poročila pravijo, da so se zopet pričeli hudi boji v severni Franciji in v Belgiji. O artilerijskih bojih poročajo v bližini Hardaumont-Bezonvan, belgijske artilerije pa obstreljuje nemške postojanke vzhodno od Ramscapelle, Dixmude in Steenstraete.

Angleško poročilo pa naznanja: Zgodaj danes zjutraj je močen sovražni oddelek prodrl do naših zakopov vzhodno od Vermelles. Na pad smo odbili in sovražnik je izgubil polovico svojih mož. Med močnim bombardiranjem je oddelek 40 mož poskušal prodreti v naše zakope. Nekaterim od njih se je posrečilo priti do naših zakopov, pa smo jih zopet preprodti.

Pošiljatelj denarja.

Se vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezličnem brzojavu in potom pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne nemože izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezličnem brzojavu se zamore poslati le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bode kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ker se veljava denarja skoraj vsak dan izpremeniti, nam je nemogoče za oddajene kraje priobčevati natančne cene denarja, ter bomo od zdaj naprej do preklica računali krone po ceni, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam dospe v roke denar, mogoče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesele tako.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezličnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznici "pošlje naj se brzojavno".

CENE:	
K: 10,00.....	\$1,60
K: 15,00.....	2,30
K: 20,00.....	3,00
K: 25,00.....	3,70
K: 30,00.....	4,40
K: 35,00.....	5,10
K: 40,00.....	5,80
K: 45,00.....	6,50
K: 50,00.....	7,20
K: 55,00.....	7,90
K: 60,00.....	8,60
K: 65,00.....	9,30
K: 70,00.....	10,00
K: 75,00.....	10,70
K: 80,00.....	11,40
K: 85,00.....	12,10
K: 90,00.....	12,80
K: 95,00.....	13,50
K: 100,00.....	14,20
K: 110,00.....	15,40

Rasputin umorjen?

Po Petrogradu govore, da je mehiški Rasputin umorjen. — Veliko presenečenje. — Kdo je morilec?

London, Anglija, 3. januarja. — Jutranji listi iz Petrograda na široko pišejo o smrti meniha Rasputina, ki je imel tako velik vpliv na ruskega carja Nikolaja. Smrt je povzročila po celi Rusiji veliko presenečenje, ne samo zaradi Rasputinove osebnosti, temveč, ker se trdi, da sta v zvezi z umorom dve odlični osebi in celo nek nekdanji član dume.

Rasputinova smrt se tolmači na dva načina. Po enem pripovedovanju sta se dva mlada aristokrata pripeljala z avtomobilom v soboto zjutraj se pred solničnim vzhodom v neko hišo v Korohkovaia ulici, kjer se jim je pridružil Rasputin. Nato so se peljali v palačo mladega princeza Jusupoffa.

Kmalu nato je policija slišala več strel in vpitje, ki je prihajalo iz vrta pri palači. Policiisti se hiteli v smeri, od koder so prihajali klicji. Tam pa so jim pokazali ubitega psa, katerega so, kakor se pravili, vstrelili, ker je bil stekel. Kakor zopet pripovedujejo drugi, sta dva mlada moža Rasputina umorila, ga zavila v kožuh in z avtomobilom odpeljala proti Nevi Preiskava je dognala, da je bila v Nevi nova luknja v led. Po ledi so bili sledovi krvi in okoli luknje odtisi prstov. Potapljači so šli pod vodo in so našli Rasputinovo telo.

Imena morilcev se sicer javno ne imenujejo, vendar pa je znano, da je mladi princ Jusupoff koncem prejšnjega tedna odpotoval na svoje posestvo na Krim, toda nenadoma se je vrnil. Mladi princ je v sorodu s carjevo družino 1914 je namreč poročil veliko knezino Ireno, hčer velikega kneza Aleksandra Mihajloviča in velike knezine Ksenije, ki je carjeva sestra.

Naseljevanje po vojni.

V New Yorku zboruje konvenca ameriških učenih ljudi in zdravnikov. Mnogo važnih govorov je bilo slišati glede bodočosti. Pomemben govor je imel profesor Dr. C. Ward iz Harvarda, niverze, ki je govoril glede naseljevanja v Združene države po vojni.

Profesor Ward je dejal, da bo dejo najboljše moči ostale po vojni doma, kjer bo mnogo težkega dela. Toda slabšeji ljudje pa si bodo izmislili in vse bo vrel v Ameriko. Vojaki, ki so v strelnih jarkih, imajo v sebi vsakovrstne kake bolezni. Teh oseb se morajo Združene države čuvati, ker če se jim dovolji vstop v Ameriko, raznesejo bolezni po vsej deželi. Pri poročal je ostre naseljske postave.

Nemške čete se vedno bolj bližajo Seretu.

NAPREDOVANJE DEVETE NEMŠKE ARMADE. — BOLGARI SO POGNALI SOVRAŽNIKA PROTI MACINU. — BOLGARSKI ZRAKOPLOVCI SO OBSTRE LJEVALI SOVRAŽNE POSTOJANKE SEVERNO OD FLORINE. — ZAVEZNIKI BODO ZOPET PUSTILI SRBE NA CEDILU. — ANGLEŠKI ČASOPIS NI ZADOVOLJEN Z ZAVEZNIŠKO EKSPEDICIJO V SOLUNU. — "NITI ENEGA MOŽA BREZ POTREBE".

Petrograd, Rusija, 2. januarja. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— V Moldaviji je bil uveden sovražnik vročo ofenzivo, toda veliko ni opravil, ker smo mu s protinapadom preprečili napredovanje.

V dolini Taroša je obstreljeval sovražnik naše pozicije. Neka nemška stotnija, ki je bila napadla vas Rakojah, se je morala z velikimi izgubami umakniti.

Severno od Oituz so se vršili zelo vroči boji. Rumuni so se posebno odlikovali v bojih pri reki Kazini.

Južno od sovodja Putne in Zabale so se morali naši artilerijski oddelki umakniti pred veliko sovražniško premočjo. Nemci so zatem zasedli vas Andreo. V Dobrudži smo se umaknili na naše nove postojanke. V neki bitki smo vjeli tri častnike in preko 300 mož.

London, Anglija, 3. januarja. — "The Daily Mail" danes v dolgem uvodnem članku obsoja zavezniško ekspedicijo v Solunu ter zahteva, da se odpokliče, ker je brez vojaškega pomena in katere niso zahtevale vojaške, ampak civilne osebe. — Bilo je prepozno in čete preslabe, da bi mogle rešiti Srbijo, — piše list dalje, — bili niso zmogni pomagati Rumunom in so preslabi, da bi sploh mogli nadlegovati sovražnika.

Ekspedicija zahteva, da se jo vendar zalaga z vojaštvom in municijo, pri tem pa so čete preslabe, da bi mogle pričeti ofenzivo in so prevelike za obrambo. Ako se mora držati Solun, potem zadostuje manjša moč.

Nemški viri za vojaštvo sicer niso neizprijljivi, vendar je za nas nevarno, ako bi po nepotrebnem izgubili le enega moža.

Skozi celo leto 1916 je bil Solun za zaveznike ravno tako teško breme kot Galipolis v 1915.

Sofija, Bolgarsko, 2. januarja. — Vrhovno poveljstvo bolgarske armade poroča:

— Naši mornariški zrakoplovi so obstreljevali sovražne pozicije severno od Florine. Povzročena škoda je precejšnja.

Na macedonski fronti se ni ničesar posebnega prijetilo.

Sofija, Bolgarsko, 2. januarja. — Poročilo, ki ga je izdalo bolgarsko vrhovno poveljstvo, se glasi:

— V Dobrudži neprestano prodiramo. Sovražnika smo pogнали proti Macinu in vjeli 115 mož. Poleg tega smo zaplenili tudi štirinajst strojnih pušk in precej drugega vojnega materiala.

V Valahiji nadaljujemo s svojim ofenzivnim prodiranjem.

Po vročih bojih se nam je posrečilo zavzeti višino 169 vzhodno od Macina. Neka naša divizija je prekorčila železniško progo Buzeu-Brajila ter je oddaljena od zadnjege mesta komaj 18 kilometrov.

Berlin, Nemčija, 2. januarja. — Armadna skupina generala Mackensena: Deveta armada je znova pogнала sovražnika v beg in se vedno bolj približuje Seretu. Nemci in Avstriji so že v neposredni bližini Focani.

V bojih se najbolj odlikuje pomeranski polk števil. 9. Južno od doline Trotusa smo zavzeli neko važno višino. Bitka, ki se je vnela v dolini Oituz, še ni končana.

Dunaj, Avstrija, 2. januarja. — Čete centralnih zaveznikov napredujejo zapadno od Brajile.

V gorenjem delu Zabale prav dobro napreduje avstrijska armada pod poveljstvom gen. Ruiza. Pri Marji smo zavzeli nekaj zelo važnih pozicij. Sovražnik se je izvanredno hrabro vstavljal in branil vsako ped zemlje.

Iz Rumunske.

London, Anglija, 2. januarja. —

75 ameriških inženirjev, ki so zbežali iz rumunskih petrolejskih poljan, je prišlo v Gothenburg na Anglškem. Namenjeni so v domovino.

Inženirji so zapustili oljnata polja v zadnjem trenutku. Ko so se odpeljali, je nemška krogla iz topa zadela zadnji voz in bilo je ubitih mnogo ljudi.

Kako so uničili petrolejske naprave, niso hoteli povedati.

Nota glede grške blokade.

Grška vlada misli, da bodo zavezniki prenehali z blokado.

Atene, Grška, 1. januarja. — V kabinetni seji, kateri je predsedoval kralj, se je razpravljalo o po-

lozaju Grške, ki se nahaja v obupnem položaju.

Kralj je zavkazal generalnemu štabu, čete v Tesaliji kakor hitro mogoče prepeljati na jug. Pravijo, da se bo to prevažanje izvršilo do 5. januarja, nakar bodo zavezniki prenehali z blokado.

Izgube.

Pariz, Francija, 2. januarja. — Leta 1916 so Francozi vjeli 78.500 Nemcev, Angleži pa 40.800; v Macedoniji pa so zavezniki vjeli 11.173 Bolgarov in Turkov.

V istem času so Italijani zajeli 52.250 Avstrijev, med tem ko so Rusi vjeli več kot 400 tisoč Avstrijev in Nemcev. Vseh vjetnikov imajo zavezniki v pretečenem letu 582.723.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
..... \$30.	Za Evropo za pol leta	2.50
Za pol leta	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenrednih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Pogled v temo.

Mislili so, da se bodo začela mirovna pogajanja. Nemčija, Avstrija in njuni zavezniki so ponudili mir. Malo vsled svoje slabosti, malo vsled želje po miru.

Zavezniki so to ponudbo zelo hladno sprejeli. Oni so na istem stališču kot Nemčija in Avstrija.

Kljub temu je zavladala med njimi zmedenost, kajti mirovne ponudbe ob tem času in v takih razmerah niso pričakovale od strani centralnih zaveznikov.

Najboljši dokaz te zmedenosti je sloviti program zaveznikovih zahtev, katerega je objavil londonski "Spectator" in ki je vzbudil po celem svetu največjo senzacijo.

Pretrpanosti teh zahtev se najbolj zrealizirajo v dejstvu, da zavezniki nikakor niso bili pripravljeni na tako ponudbo in da niso vedeli, kaj naj odgovore in kaj naj zahtevajo.

Za nas Slovence je najbolj važna točka ona, ki se tiče bodočih pridobitev Italije, kot si jih je zamislil londonski list.

Glavno točko z ozirom na Italijo tvori osvojitev Trsta in Istre.

To sta ravno oni točki, ki sta življenski vir avstro-ogrskih monarhije.

V programu se glasi, da ima Italija zasesti in dobiti v last vse ozemlje, kjer bivajo Italijani po krvi in čustvovanju.

Vrinjenje besede čustvovanje ali kot se glasi v originalu "feeling", je bila kaj premetena politična poteza, kajti, ne le Italijani temveč tudi celi zavezniški svet se zaveda dejstva, da bi imela Italija zelo malo zahtevati, če bi temeljite zahteve na pokolenje naroda živečega v Trstu, Primorju in Istri.

S tem mislimo takozvane "Lahone", ljudi, ki so se odtujili svojim narodom in kojih trgovski interesi so tesno zvezani z Italijo.

Če je ta program "Spectatorja" v resnici vsaj izdaleka oficilen, se je s tem zadalo Slovencev nahušilo breo ter obenem postavilo na laž oficilno angleško trditve, da hočejo zavezniki vstrajati toliko časa, dokler ne izvojujejo popolne svobode vsem malim narodom v Evropi.

Tako se tolčejo po zobeh sami sebe, in lahkoverni jim verujejo slepo in brez premisleka.

Nemčija je med centralnimi zavezniki voditeljica v vsakem oziru in to mora priznati vsak, ki je zasledoval dogodke zadnjih treh let.

Kot voditeljica je doprinesla tudi največ žrtv in kot taka zahteva tudi največ deleža za svoj napor in velikanke izgube, katere je doživela.

V slučaju delnega neuspeha centralnih zaveznikov, bi Nemčija pustila na stran vse premisleke, vse zavezniške obljube in celo svojo slovito nibelungentreue, ter skušala rešiti to, kar se da rešiti.

Iskala bi ugodnega mira, a le zase, kajti če velja kje načelo, la je lastni interes prvi, velja to v Nemčiji.

To se je izkazalo že nešteto krat in predvsem z navdom na Belgijo ter sloviti izrekom Hollwega, da ne pozna sila časa nikakih postav.

V velikem svetovnem boju bi dejansko podlegle vse tiste države, ki niso voditeljice niti v vojaškem niti v materialno-gospodarskem oziru.

Za zadnji je smatrati Anglijo in Nemčijo, in točiče celega boja leži ravno v gigantskem boju med tema dvema državama.

Vse druge države, vsi drugi narodi služijo direktnim ali indirektnim potom le interesu teh dveh.

Ker pa ne more biti končni uspeh popolnoma niti na tej niti na oni strani, si je lahko misliti, da bodo trpele vso škodo in vse izgube države, ki so prevzele službo oporo Nemčije in Anglije.

Med njimi se nahaja tudi Avstroogrška, in če bodo centralni zavezniški sploh kaj izgubili, bo ravno Avstrija morala žrtvovati in plačati stroške na račun Nemčije.

—k.

Slovenec izvoljen županom.
Pri mestnih volitvah v Ely, Minn., je bil izvoljen županom mesta Slovenec George L. Brozich; dobil je 429 glasov, njegov tekmeec Weinzierl pa 185.

Prvi slovenski župan mesta Ely, — Mr. Brozich, je bil vedelci Mr. Brozichu iskreno čestitavo izjavil tajnik J. K. S. Jednote, po mo!

PARK TRAMMELL, SENATOR DRŽAVE FLORIDA.

Dopisi.

Oglesby, Ill. — Pozor, čitatelji, novice iz Oglesby-a! Kaj pa novega iz naselbine, katera nam še dobro poznana ni? morda poročajo čitatelji. Le potepljenje! Tu vam sporočim delavske nadloge in težave. Rojaki, ki so se razkropili po širni Ameriki zaradi šestmesečnega štrajka v tukajšnjih cementnih tovarnah, se počasi vračajo nazaj in večina jih dobi delo nazaj. Kako z veseljem smo 15. maja 1916 začeli boj s kapitalisti in ga v edinstvo dolgo nadaljevali. Zmaga bi bila tudi naša, pa so se dobili Judeži, ki so prodali sebe in delavce za Judežve groše. Sedaj pa so neznanu kam pobegnili. Koliko smo delavci v štrajku izgubili na plačah, mi ni znano; gotovo pa je, da tovarne ne morejo preobčiti izgube par milijonov. Zato je C. P. C. Co. prodala vse Lhay Willy Portland Cement Co., katera lastuje že 29 tovarn. — Dne 13. decembra smo iz naše srede izgubili enega najboljših tukajšnjih Slovencev Janca Malina, podomačo Ljubljancan. Star je bil 58 let, v Ameriki je bival do 10 let. V starem kraju zapušča dva sina, katera sta pa oba v vojni. V Chicago pa, kakor sem izvedel, enega svaka. K zadnjemu počitku smo ga spremlili na pokopališče sv. Vincenca v La Salle dne 17. decembra. Pogreba se je udeležilo društvo Mladi Slovenci št. 42 S. D. P. Z., katerega je bil več let predsednik. Društvo Lilija in društvo sv. Roka Hrv. Nar. Zvezdence. V imenu društva Mladi Slovenci št. 42 se vsem rojakom, ki so se udeležili pogreba ter nam drugače pomagali, naj-lepše zahvaljujem. Vsem rojakom in rojakinjam želimo srečno novo leto 1917. — Josip Meglič.

Denver, Colc. — Ker mi ravno čas dopušča, hočem napisati par vrstic o tukajšnji naselbini. Zada časi se tukaj mnogo govori, da bi si postavili slovensko cerkev, in sicer zaeno s Hrvati. Ako bode kaj iz tega, bode na tem mestu poročal ob priliki. Zelo bi pa tudi potrebovali eno skupno dvorano: Slovenski dom, kjer bi se lahko zbirali ob prilikah na kaj koristnega ukrenili za dobrobit in napredek slovenskega naroda tudi tukaj v tej naselbini. Toda premisliti je treba, kajti živimo v težkih časih. Seveda se dosti piše po časopisu o prosperiteti, toda za nas delavce je samo na papirju. Prosperiteta je samo za milijonirji in multimilijonerje, za nas pa niso časi nič boljši kot so bili poprej. Resnica je, da so nam nekoliko priboljšali plače, toda kaj pomaga, ko je pa taka draginja, da je treba premisliti, kako bode en delavec svojo družino pošteno preživljal, ne da bi imel človek potem še kake izvanredne izdatke. — Kakor je cenjenim čitateljem gotovo znano, je država Colorad. suha. Pri zadnjih volitvah je bila tudi amandment točka, da bi se smelo variti pivo in prodajati družinam, toda tudi tega nam ne privoščijo. Prodloga je propadla skoro za 85.000 glasov. Kljub temu pa, da smo suhi, je pa vseeno več pijanih ljudi po mestu Denverju nego pred prohibicijo. To je blažena prohibicija, kje si! Toda tukajšnje premetene butice

mesnih očetov si znajo pomagati iz zagate. Sedaj so si izmislili, da vsaka oseba, ki dobi žganje ali drugo epojno pijačo, jo mora dati preiskati od mestnih preiskovalcev, ki vsako steklenico malo potresejo in pogledajo ter pritisnejo košček papirja, na katerem je zapisano "Passed". Šele potem mu dovolijo, da sme vzeti, toda plačati mora od kvarta žganja 5¢, od vina pa 3¢. Tukaj je razvidno, kako delajo s tem ubogim delavcem; kratijo mu osebno svobodo, pa kaj hočemo: postava je postava in se moramo pokoriti. — Na društvenem polju smo pa po starem, sedaj v teh kritičnih časih, ko divja grozna vojna v stari domovini, tudi ne moremo pričakovati kaj boljšega, dokler se ne bodo naveličali meriti v Evropi in potem pa tudi kakor bode. Društvo sv. Jožefa št. 21 J. S. K. J. je imelo svojo glavno sejo 16. novembra, na kateri se je izvolil sledeči odbor za leto 1917: predsednik Anton Marinišek, podpredsednik Louis Novak, I. tajnik Louis Andolssek, 5173 Clarkson St., II. tajnik Charles Skul, blagajnik John Cesar; nadzorni odbor: predsednik Frank Skrabec, člana Frank Tanjko in John Ambrozič; bolniški obiskovalci Venc. Vesel; poročni odbor: Štefan Pozelnik, Frank Smole in Jos. Jelenič; zastavonoša slovenske zastave Fr. Možina, pomagata Filip Papež in Jos. Sadar, zastavonoša ameriške zastave John Marolt; maršal Fr. Boben. — Tem potom pozivljamo vse cenjene člane in članice omenjenega društva, da naj gredo na roko novemu tajniku, ker tajniški urad ima precej težko. Zato naj tukajšnji kakor tudi zunanji bivačji člani to vpoštevajo. Društvo je tudi s srečkami izigralo gramofon. Izšla je številka 477. Cistege dobilica je okrog 40 dolarjev. Tem potom se tudi bpo zahvalim vsem članom društva sv. Jožefa za njih naklonenost napram meni kot bivšemu tajniku skozi šest let. Vaši želji, da bi še nadalje društveni tajnik, vsem nisem mogel vstreči zaradi drugih obkličev, ker sem itak že preobložen z delom. Obenem vam pa tudi čestitam, ker apam, da ste izvolili moža, kateri bode na pravem mestu. Zato naj delujmo tudi naprej slično zaeno sporazumno z uradniki omenjenega društva. Toraj vsi za enega, edea za vse! K sklepu pozdravljamo vse člane in članice J. S. K. Jednote. Frank Skrabec, bivši tajnik društva sv. Jožefa.

POZIV.

FRANC CETIN, vojennojednomy avstrijskoj armii, stan. cija Volosovo, počta Sosnica, barak Miljonka, Petrogradskaja gubernija, Russia, prosi, da se mu javijo in pišejo sledeči rojaki: Frane in Neža Sečen, Martin in Janez Juratovič, Jožef Sluga, Jožef Hrušovar, Marija Sinak, Frane Voglaš, Frane Hoffler, Jožef Pribošček, N. N. Filipčič, Antonija Strasser in N. N. Zvezdič. (34—1)

Glasilo J. S. K. J.

Na zadnji konvenciji J. S. K. J. je bil "Glas Naroda" znova izvoljen za Glasilo.

Ker je treba, da je vsako Glasilo kolikor mogoče enotno in da ga berejo vsi člani, se je na konvenciji sklenilo, da bo odstopil na list vsak teden dve strani Jednotnim in društvenim zadevam.

Glasilo bo stalo člane petdeset centov letno.

Kateri članovi je naročen na "Glas Naroda", bo plačal celoletne naročnine samo dva dolarja in petdeset centov.

Oni člani, ki pa niso naročniki našega lista, bodo plačali petdeset centov na leto in bodo dobivali na teden samo eno številko našega lista, t. j. tisto številko, ki bo vsebovala Jednotine in društvene zadeve.

Prispevke naj člani plačujejo društvenim tajnikom, tajniki naj pa odpošljejo prispevke z imeni vred Jednoti. Glavni urad nam bo zatem poslal imenik vseh naročnikov in poravnal račun.

Vse poslovanje glede Glasila naj se vrši na posreden način, to je potom društvenega oziroma glavnega tajnika. Na ta način bo najmanj sitnosti in nikakih pometov. Določba glede Glasila stopi z novim letom v veljavo.

Oni člani, kateri so plačali naročnino za "Glas Naroda" že vnaprej, nikakor ne bodo oškodovani za 50 centov, ker bo pogodba, sklenjena med Jednoto in "Glas Naroda" zanje toliko dalj veljala.

Vse zadeve, tikačje se društve, oziroma Jednote (naznanila, protesti, resolucije, izjave, zahvale, pozivi, vabila itd.) bodo priobčene v Jednotinem Glasilu brezplačno.

Pripomniti je treba, da velja ta določba samo za Jednotino Glasilo.

Ker bo dobival vsak član Glasilo (izvzete so seveda le družine, ki imajo po dva ali več Jednotnih članov in katerim eno Glasilo popolnoma zadostuje), je upati, da bo zanimanje za Jednoto naraslo ter da bo delal vsak po svojih močeh za njen napredek in procvit.

V Glasilu bodo lahko člani razmotirali o Jednotnih zadevah, izražali svoje mnenje in predloge ter dajali nasvete, ki naj bodo vedno v prid članstvu in Jednoti.

Uredništvo bo pozorno skrbelo, da bo vsaka stvar v pravem času natiskljena, in bo priobčalo razne ponene in zanimive članke glede društev in Jednote.

Toliko zaenkrat v pojasnilo.

Ko bo stopila cela stvar v tir, bomo o tem še kaj več izpregovorili.

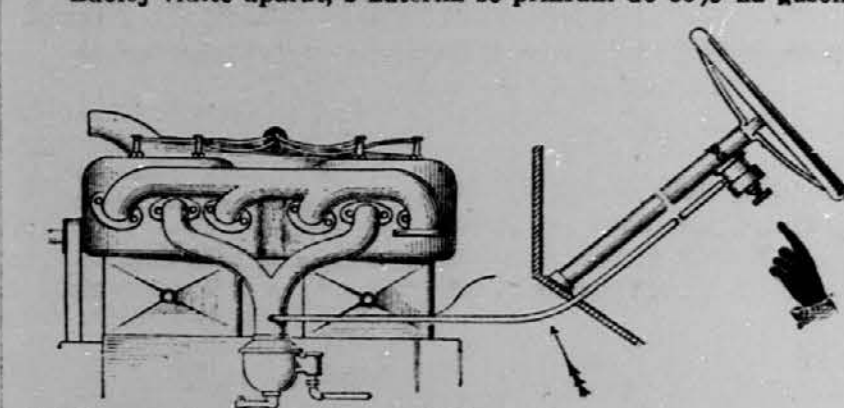
Uredništvo "Glas Naroda".

Stavka cestnoželezniških uslužbencev v Springfield, Mo. še vedno traja. Klateži in profesionalni pretepači so zopet povzročili rabuko, da ogradijo in očrtnjo stavkarje.

Osobni vlak je udaril ob voz v Norristown, Pa. na katerem so sedeli N. Romano, 17letna Mary Romano in še neki tujec, katerega ime še ni dognano. Vsi trije so mrtvi.

Izum našega rojaka Henry P. Mertela.

Zdelej vidite aparat, s katerim se prihrani do 35% na gasolinu

zboljša se slab motor in povprečni hitrost.

Mertel Power Exhilarator.

Pritrdi se ga lahko na vsako karo, katero goni motor na gasolin in je lep okras za vsako karo.

MERTEL POWER EXHILARATOR je aparat, ki se nikdar ne po kvari in deluje pri slabem in lepem vremenu vedno enako; torej prekosi vse dosedanje izume te vrste. Z njim se prihrani do 35% pri računih za gasolin in motor trpi veliko manj ter ne postane prevroč. Glavno je pa to, da v hrib moč podvoji in prepreči, da bi se kara v klanu zaustavila.

Rojaki, ki imate svojo karo, naročite si en aparat za poskušnjo in prepričali se bodele sami, da je res. Vsakemu, ki ne bo zadovoljen, povrnen denar v roku enega tedna.

Cena poniklanemu EXHILARATORJU je \$10.50 in mesingaste stemu pa \$10.00. Razprodajalci dobe popust. Pišite na:

HENRY P. MERTEL,

215 Secaucus Rd., Homestead

P. O. North Bergen, N. J.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

NAZNANILO.

Teen potom naznanjam vsem članom društva sv. Barbare post. št. 82 v Farrellu, Pa., da se vrši prihodnja seja dne 7. januarja v navedenih prostorih. Pričetek je ob dveh popoldan. Na dnevnem redu imamo več važnih točk. Tudi je želja novega odbora, da se knjige pravilao uredi. Obenem pa naznanjam, da se bo le na seji pobiralo mesečne prispevke in ne pa osen ali devet dni po seji. Vsakdo naj to upošteva. Vsi oddaljeni člani, ki nimajo potnih listov, naj takoj plačajo svoje prispevke, ker imajo se jim bo prigodilo, da bodo po nepotrebnem suspendirani. S tem prihranijo sebi nepriroke, društva pa nepotrebne stroške in tajniški dele.

Frank Kramar,

Box 73, Farrell, Pa.

(34—1)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da mi je dne 13. decembra 1916 nenadoma umrl moj dragi soprog

FRANK JERINA.

Vzrok smrti razstrelba v rova. Tukaj zapušča mene žalujočo soprogo in dve hčerki v starosti 9 oziroma 11 let, štiri brate in dve sestre, v stari domovini pa stariš, enega brata in eno sestro. Star je bil 39 let. V Ameriko je prišel pred nekako 15. leti iz Gorenjega Logateca, Gorenja vas, na Notranjskem. Razjeka smo spremlili dne 16. decembra na katoliško pokopališče na Seammom, Kansas.

Temptom se najtopleje zahvaljujem njegovemu bratu Jerneju in sestrin Ivanu, ki sta mi bila prva v pomoč v tem žalostnem času. Nadalje se zahvaljujem vsem prijateljem in prijateljicam, ki so ga obiskali na nrtvaškem odu in mi bili v tolažbo. Dalje se zahvaljujem tudi društvenim bratom, ki so vse tako lepo ukrenili, in sicer od društev sv. Jožefa št. 52 J. S. K. Jednote in društva sv. Barbare postaja št. 13, spadajoče v Forest City, Pa.; oba društva v East Mineral, Kansas.

Naj ostane vsem v dobrem spominu in naj mi bo lahka tuja zemlja!

Zalujoči ostali:

Mary Jerina, soproga.
Mary in Fannie, hčerki.
Jernej Jerina, brat.
Ivana Leskovic, sestra.
Stone City, Kansas.

(34—1)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecem naznanjam prijateljem in znancem žalostno vest, da je neizprosna smrt vzela mi moža oziroma očeta

ALOJZIJA LEKŠE,

ki je 19. decembra po kratki in mučni bolezni preminul. Ranjki je bil rojen 19. avgusta leta 1873. v Bučki na Dolenjskem. V Ameriki je bival 14 let. Tukaj zapušča svojo žalostno soprogo in štiri nedorastle otroke, brata Josipa Lekšea, sestro Alojzijo omoženo Znidarsič in več drugih znancev, v starem kraju dve sestri, enega brata in več sorodnikov.

Obenem se zahvaljujem vsem bratom in članom društva sv. Barbare in S. D. P. Z., ki so mu priredili krasen pogreb in ga spremlili na katoliško pokopališče na Frontenac, Kansas. Posebno se zahvaljujem njegovemu bratu Mr. Josipu Lekšeu in njegovi soprogi ter njegovemu svaku Mr. Mat. Znidarsiču in njegovi soprogi, sestri pokojnega, ki so darovali krasne vence ter nam bili v pomoč in tolažbo. Zahvaljujem se tudi vsem drugim, ki so nam stali na strani in njemu izkazali zadnjo čast.

Tebi pa, dragi, nepozabljeni soprog, oče oziroma brat, večni mir in pokoj, bodi Ti lahka tuja zemlja!

Zalujoči ostali:

Jožefa Lekšea, rojena Rojc, vdova.
Frank Lekše, Josipina Lekše Angela Lekše in Alojzija Lekše, otroci.

Josip Lekše, brat.
Alojzija Znidarsič, sestra.
Mulberry, Kansas.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota
Sedež v ELY, MINNESOTA

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.
JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MATT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Sisk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Iz urada J. S. K. J.

V odgovor na več vprašanj glede Glasila Jednote, kako se bode postopalo, tem potom naznanjam, da do danes ni bilo zadostne podpore za ovrhiti, kar je konvencija sklenila, zatoraj bode po novem letu prejemal vsak član Jednote po en iztis Glasila na teden, to je: število, v kateri bodejo priobčene Jednotine stvari.

Za to bodo morali člani plačati vsako leto 50c, in si- cer se bo asesalo po 25c v mesecu januarju in juliju.

Ta prvi asessment se bode razpisal takoj po novem letu.

Predno pa zamorejo člani dobiti glasilo, je potreba, da društveni tajniki takoj pošljejo imena in naslove njih članov, ker drugače ne bodo mogli dobiti lista, plačati pa vseno mora vsak.

Toraj naj vsak skrbni, da pošlje svoje ime in naslov na društvenega tajnika in ta obratno na tajnika Jednote, kateri bode skrbel, da se uredi pri Glasilu.

Člani, ki žele dobiti "Glas Naroda" vsak dan, to lahko store, samo da doplačajo za naročnino, kar je več kakor 50c; vsi taki pa morajo poslati na Glasilo potrdilo svojega društva, da so v resnici člani društva in da plača- jo 50c za glasilo pri Jednoti.

Za vse tiste, ki so sedaj naročeni na "Glas Naroda" in imajo zauprejš plačan list, pa bode gotovo upravnništvo podaljšalo naročnino za svoto, katero se bode plačalo pri Jednoti.

Krajevni tajniki naj to pojasnijo vsem članom in naj se zavzemajo za glasilo, ki je skrajno potrebno vsaki or- ganizaciji, kajti če večkrat vidijo in čitajo člani, kaj se dela pri Jednoti, postajajo bolj navdušeni in bolj agiti- rajo za Jednoto.

Vsak dobro ve, da agitacijo potrebujemo za napredek Jednote.

Pošljite toraj adresare kakorhitro je mogoče.

Od novega leta naprej se naj pošiljajo vse Jednotine stvari na novega tajnika g. Joseph Pishler, Ely, Minn., Box AB.

Z bratskim pozdravom udani

Geo L. Brozich, glavni tajnik.

Za smeh in kratek čas.

Dobra ponudba.

Janeas Smith v Arkansasu je imel majhno trgovino. Nekega dne mu ponudi Bill Jones tisoč dolar-jev za polovico dohodkov trgo- vine. Smith je vprašal prijatelja za svet, kaj naj stori.

"Ali si naumen?" je rekel pri- jatelj. "Bill Jones v svojem živ- ljenju še ni nikdar imel toliko de- narja."

"To vem", je odvrnil Smith, "ampak ponudba je le zapeljiva."

Obračun.

Zdravnika Watermana iz Chi- cago, soproga gledališke igralke Elsie Loftus, so nekaj poklicali k bolniški postelji soproge nje-ovega pastarja. Bolezen je bila o- panna, toda zdravniku se je po- srečilo rešiti ženo.

Gospa pastorica je že davno okrevala, ko se je duhovnik ne- pričakovano srečal z zdravnikom na ulici.

"Doktor, saj mi še vedno niste poslali računa za zdravljenje mo-

je žene."

"Toda, reverend, saj ni treba."

"Ne, ne! V tem pogledu pa ne razumem nobeno šale. Žrtvovali ste mnogo časa, tega ne morem sprejeti."

"Prav rad sem to storil, rever- end. Delati nisem napornejši, da rešim vašo ženo pred nebesi, ka- kor se vi že leta in leta trudite, da obvarujete svojo ženo pekla."

"Mislim, da sva kvit!"

Nepotrebno razburjenje.

V Georgiji predpisuje postava, da zapiše sodni stenograf sodni- kov pouk otrok. Nek star- sodnik, ki je poučeval porotnike, vedno enako, je opazil nekega dne, da je stenograf spal za nizo, mesto da bi pisal.

"Gospod", je zagrmel nad ste- nografom, "vzbudite se in pišite, kar govorim!"

"Toda, gospod sodnik, saj sem vam že za tri stavke naprejš!"

Lepo razmerje.

"Kako se razumeta z ženo?"

"Dobro. Cel dan obžaljujeva drug drugega!"

ARTHUR CAPPER, GOVERNER DRŽAVE KANSAS.

V mehiškanski koči.

Na lovu v severni Mehiki sta dva Amerikane zaslja v gozdu. Šele pozno zvečer sta zagledala malo luč iz neke koče v goščavi. Skozi odprto okno sta mogla po- gledati v kočo. Videla sta, da je napol gol Mehikanece napravil na tleh ogenj in si priporavljal večer- jo iz posušenega govejega mesa in koruznega kruha. Možak je iz- gledal zelo čudno, ni mu bilo pri- soditi, da bi tujca prijazno sre- jet. Obraz je bil odurnega dele- ža. Zmislil si je, da mu segajo čez vrat, v obrazu je imel veliko braz- gotino in na eno oko je bil slep. Poleg njega je stala v kotu pu- ška.

Lovca bi šla najraje naprej, toda glad se je oglasal preobut- livo, na smrt sta bila utrujena in tu je bilo vsaj nekaj upanja, da bi dobila kaj za pod zob.

Komaj ju je zagledal Mehika- nce, je skočil kvišku, pograbil za puško in zarohel: "Kdo ste?"

"Lovea sva", je odgovoril eden Amerikancev, "ter zaslja v gozdu. Rada bi dobila kaj jedi in preno- čišče, za vse to dobro plačava. Ali namo morete s čim postreči?"

"Zakaj ne?" je odgovoril Me- hikanec, ju se enkrat pazno pre- motril ter se potem zopet vsedel poleg ognja.

Tudi lovea sta storila tako ter ga molče opazovala pri njegovem opraviilu.

Ko je bil končan kruh (tortil- los) že dovolj zarumenel, ga je položil Mehikanece na lesen kro- žnik, povrh pa kuhano goveje me- so (tasapo); nato je povabil lov- ca, naj se poslužita, kar si le- ta seveda nista pustila dvakrat reči.

Mehikanece si je nekaj kuhin in potem pokazal na ozko postelj pod odprtim oknom kot njuno penočišče. Lovea sta se posveto- vala, kdo naj gre prvi k počitku. Končno sta se dogovorila, da stori to prvi Ralph, — tako je bilo ime prvega, — drugi se je pa vsedel k ognju in opazoval, kaj počneja njegov čudni gostitelj.

Bdeči lovec se je zanimal, kaj da bi spraviil v tir pogovor z Me- hikanecem. Dobival je vedno le kratke odgovore, v daljši razgo- vor se ni hotel podati. Potem je Mehikanece zaprl vrata, se vlegel na tla in kmalu kazal, da trdno spi. Spal je tudi lovec na postelji, kar je pričelo od tam prihajajo- če glasno smrčanje.

Utrujenost in enakomerno so- penje drugih dveh je premagalo tudi čuječega lovea. Vlegel se je po tleh ter zadremal. Neudarna ga je vzdramil nek šum. Ko je od- pri oči, je baš opazil, da je Me- hikanec previdno stopil čez njega. Vzel je v kotu puški lovec ter ju nesel k svoji v kot. Lovca se je do- zdevalo, da pristuškuje Mehika- nce znanu mu glasove, prihajajo- če od zadaj in ki so se vedno bolj bližali. Nato se je zopet vlegel, z nekakim vidnim zadoščenjem, da njegova gosta spita. Mehikane- pa ni zaspal, čuječi lovec je videl, s kako opreznostjo opazuje odpr- to okno.

Minulo je nekaj časa, ko je za- čel bdeči lovec pred kočo nekak- šno praskanje. Takoj nato se je stemnila odprta okna, v istem trenutku se je vrgel Mehikane- z dolgim nožem proti ležišču spe- čega lovea. Ne da bi dolgo premi- šljeval, je potegnil bdeči Ameri-

kance samokres ter izprožil na morilec. Krogla je zadela, ok- ravljen nož je padel Mehikanecu iz roke. Lovec je hotel ustreliti še enkrat, toda Ralph, ki se je medtem seveda vzbudil in skočil kvišku, ga je prehitel, prijel za roko, porini na stran in vzklil- nil:

"Za božjo voljo, ne usmrti ne- dolžnega stromaka! Rešil mi je življenje!"

Ranjeneza Mehikanece je nato odnesel malo stran ter pokazal prijatelju ležišče, na katerem je spal.

Tam se je boril s smrtjo veli- kanski jaguar, iz velike rane, ka- ktero mu je prizadejal Mehikane- z nožem, je eurkoma drla kri.

Drugi lovec je stal še vedno ka- kor okamenel. Ni si mogel tolna- čiti, kako se je vse to zgodilo.

Ralph je preiskal Mehikančevo rano in se je v svoje veselje pre- pričal, da je neznatna.

Lovea sta dala Mehikanecu lepo nagrado za izkazano junaštvo in gostoljubnost. Drugo jutro so se prijateljsko ločili in Mehikane- je bil prav zadovoljen, ko je vi- del ležati na tleh mrtvega sovra- žnika, ki je že večkrat raztrgal ka- kovo ovco in mu tudi drugače škodoval.

Raznoterosti.

Prostaka Albert A. Streigela je ustrelila straža v Columbus, N. M. Streigel je bil obsojen na tabo- rišni zapor radi neke malenk- sti. Dobil je dovoljenje, da gre po- odejo v svoj šotor. Po izjavi stra- že je hotel na potu pobegniti. — Straža je zaklicala trikrat "stoj" in potem je streljala.

Organizirani livarji v Colum- bus, Ind. zahtevajo, da jim se po- višja mezza za 50c na dan.

Nekateri delodajalci že zdaj iz- javljajo, da ne priznajo zahteve.

63letni dr. W. A. Fanning je bil obsojen ne na manj kot dve leti in ne več kot štiri leta in deset mesecev ječe radi sleparije.

Dr. Fanning je bil član zdrav- niške trdke, ki je oglašala, da ozdravi neozdravljive bolezni. Po- godil se je pa \$175, da ozdravi nekega bolnika v Utica, N. Y., ki je praktično že umiral.

Dr. Charles Smith, ki trdi, da je star 103 leta, in 75letna Getru- de Zabriskie v New Yorku, sta bila obsojena na \$520 in \$300 de- narne globe, ker sta prodajala neko ničredno zdravilo proti o- troški paralizi.

Serif Sawyer v Kendaville, Ind. je prijel tri mladenice, ki so ob- toženi, da so oropali pošto in 6 prodajali v Avili. Gonja je traja- la par ur prek barja in zarašče- nega sveta. Ubežniki so hoteli po- begniti v ukradenem avtomobilu, a mašina jim je odpovedala. Na to so nadaljevali beg peš.

Odvedli so jih v zapor v Albi- on. Vsi trije molče in nočejo po- vedati imen in naslovov. Najsta- rejši med njimi je star okoli 23 let.

Eddie Hotchkiss je dne 19. av- gusta m. l. ujel velikega jastreba na svoji fermi v Red Lodge, Mont. Privzel mu je okoli vratu

steklenico, v katero je vtaknil naslov in druge podatke. Na to je jastreba izpustil.

Zdaj je dobil pismo iz Bogote, Kolumbija, da je jastreba ustrelil L. F. Rulda dne 19. oktobra. Do tega časa je jastreb v smeri proti jugu preletel 3.700 milj.

Največji most v Rusiji.

Glasom ruskih listov so se dan otvorili največji most v Rusiji. To je novi železniški most, ki vodi pri Habarovsku čez reko Amur ter omogočuje neposredno zvezo med Petrogradom in Vladivosto- kom; železnica teče vsekakor po ruskem ozemlju, ne da bi se do- taknila Mandžurije.

Bitolj.

"Corriere della Sera" trdi, da padee Bitolja z vojaškega stališča ni odločilen, čeprav je politično važen.

Tudi se ne more trditi, da bo ta zmaga olajšala bolgarsko-avstrij- sko-nemški pritisk na Rumunijo. Pričakovati je ravno nasprotno, da bodo namreč osrednje sile svoj nastop proti Rumuniji pospešile, da bodo potem moge zopet prido biti Bitolj.

Posledice letainega napada na Kairo.

"Temps" javlja iz Kaira: — Radi ran, ki so jih dobili pri zad- njih napadih, je umrlo že sedem oseb, ki so bile ranjene pri zad- njem napadu letalcev.

Hrvatski roparji zopet na delu.

Omejeni roparji se oglašajo po vaseh krog Brezje. Oboroženi vde- rejo v hišo in z orožjem v roki iz- siljujejo denar in drugo blago. Tako so v eni noči odnesli iz Dra- melj in sosednih vasi za okroglo 2000 kron plena.

Poziv ameriškega nevtralnega od- bora.

Ameriški nevtralni odbor je po- slal odprto pismo nemškemu na- rodu, pozivljajoč ga, da naj zahte- va od vlade, da stavi pogodje, pod katerimi bi se mogel skleniti mir.

Odprto pismo, katero je bilo po- slano Maksimiljanu Hardenu, u- redniku lista "Zukunft", se glasi:

"V imenu večine ameriškega naroda, ki si želi skorajšnjega kon- ca sedanje vojne in stalnega mira, prosimo nemški narod, da zahte- va da vlada objavi pogodje, pod katerimi bi se lahko pričela mirov- na pogajanja.

Mislimo, da bi najmanjša po- laga mirovnih pogajanj, s katero bi bil zadovoljen ves svet in tudi zavezniki, morala vsebovati slede- če točke:

1. Centralne države v zvezi z za- vezniki naj si prizadevajo, da se pri mirovnih pogajanjih sklene, da se napravi tak mir, da so pri- hodnje vojne izključene in je po- tem vsako oboroževanje nepotrebo- no.

2. Nedotakljivost neodvisnosti malih narodov za vso prihodnost.

3. Garancija, da se v bodoče ne prelomijo državne pogodbe in do- govori.

Vrjame, da, če je nemški na- rod zavzet za mir, in če bo zahte- val od vlade, da stavi najmanjše pogodje za mir, se v zgodnjem ča- su sestane mirovna konferenca.

REŠIMO SLOVENSKE NAROD LAKOTE!

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati naro- čnino za "Glas Naroda" in knjige, ka- kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihalj Citar.

San Francisco, Cal.: Jakob Loviša Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik. Pueblo, Colo.: Peter Cullig, Frank James in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Castello.

Clinton, Ind.: Lambert Bolak.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbragar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Vorbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Duquesne, Ill.: Dan. Badovinac.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zalelet in Frank Bamblich.

La Salle, Ill.: Mat. Komn.

Nokomis, Ill. in okolica: Math. Galshek.

St. Chicago, Ill.: Frank Črna.

Springfield, Ill.: Mattja Barborič.

Ogishko, Ill.: Matt. Hribarich.

Waukegan, Ill. in okolica: Frank Pitkovšek in Math. Ogrin.

Cherokee, Kans.: Frank Rečnik.

Columbus, Kans.: Joe Knafela.

Franklin, Kans.: Frank Lovtorec.

Frankton, Kans. in okolica: Frank Korne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schaeffer.

Mineral, Kans.: John Stale.

Biago, Kans.: Miha Fencil.

Kilmiller, Mich. in okolica: Frank Vodopivec.

Coburn, Mich. in okolica: Pav.

Shasta, M. F. Kobe in Martin Bado.

Mendota, Mich. in okolica: Fran.

Kotman.

St. Hugo, Mich. in okolica: M. U.

Liberich.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc.

Duluth, Minn.: Joseph Shrabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze.

Joe. J. Peschel in Louis M. Perubek.

Evelth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolica: L. V.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouze.

Kitzville, Minn. in okolica: A.

Adamic.

Nashvank, Minn.: Geo. Maur.

New Duluth, Minn.: John Jeru.

Virginia, Minn.: Frank Brov.

St. Louis, Mo.: Mike Grabian.

Klein, Mont.: Gregor Zobec.

Great Falls, Mont.: Math. Urie.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Dawson, N. Mex.: Mike Krivec.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternla.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregork.

Barberton, O. in okolica: Math.

Kramar in Louis Balant.

Bridgeport, O.: Frank Hočvar.

Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser.

Marinčić, Chas. Karlinger, Jakob Resnik, John Prostor in Frank Meh.

Lorain, O. in okolica: J. Kunze u.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakše.

Bessemer, Pa.: Loula Hribar.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pletershek.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa. in okolica: John Demšar.

Casensburg, Pa.: John Kokilen.

Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočeva.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj in Vic.

Rovanšek.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavie.

Dunle, Pa. in okolica: Joseph Subor.

Export, Pa.: Frank Trebets.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Fran.

Leben in Math. Kamlin.

Farrell, Pa.: Anton Valentinc.

Greensburg, Pa. in okolica: Fran.

Novak.

Trvin, Pa. in okolica: Fr. Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrele.

John Polane.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton.

Osoinik.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAZ PODVANSKI, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Preslepljeni in oteti.

Stopili sva bila slučajno v en voz novo sezidane železnice. Slučajno sva bila edina potnika v vozu in se tako hitro seznanila. Moj sopotnik je bil častitljiv starček, duhovnik. Njegova v mlajših letih izredno krepka in visoka oseba je lezla zdaj vsled starosti na kup. Ko sneg beli lasje so ozarjali njegovo lepo prijetno obličje. Blage krotke plave oči so zrlje v človeka. Bilo je nekaj tako priključnega v njih, da se človek ni mogel odtegniti njihovega vpliva. Pod vplivom teh oči sem začutil čudno nagnjenje do gospoda in zelo vesel sem bil, da se morem pogovoriti z njim. Vozil se je iz mesta v svojo faro. V krogu prijateljev je bil praznovati petdesetletnico svojega mašniškega posvečenja in se sedaj vračal nazaj na svoje mesto.

"Šli bi lahko v pokoj", sem pripomnil.

Rahlo se je nasmehnil in rekel: "Da, vi posvetni ljudje lahko tako delate. Toda pri nas je drugače. Pravi duhovnik ne gre v pokoj, kakor ne gre delavec. "Si cer", je dejal, "sem še trden. O pri nas je nebesko ozračje, naši ljudje umirajo v devetdesetem letu."

Čudno mladeniški je bil izraz njegovih besed. Da, v temu hipu se mi je zdelo, da vsaj nekoliko u nem moč one vere in moči, ki je polnila pred dvatisoč leti moze Pavle, Andreje, Avgustine. In izrazil sem svojo misel, približno takole:

"Da, kaj bi bilo z našim ljudstvom, da nima moč, kot ste vi, kaj bi bilo. Toda naš čas je slep in plačuje dobro s slabim. Toda ne vsi. O, so ljudje, ki vedo, kaj dolga zgodovina naša duhovnikom obo."

"Da", me je prekinil starček. "naše ljudstvo je dobro. Poznam ga! Res, začasno je zbeza kaka stvar, toda pokvari ga ne. O jaz bi vedel povedati — toda vas ne bi zanimalo. A zame so ti spomini plačilo za moj trud."

Oko se mu je za hip zvalostilo. Vidno je bilo, da so bili ti spomini resne, morda celo žalostne vsebine.

"Hvaležen bi vam bil, da mi kaj zapnete."

"Res?" se je začudil. "Prav, toda ne zamerite. Mogoče se bo vam zdelo malo vsakdanje. A zame ni, zame ki sem doživel vse. Vsega vam itak ne bi mogel povedati, samo en kosček iz vsega."

S tresočim roko je segel v žep in ponjhal nekaj duhana.

"Vidite", je rekel, "to je edina moja strast. Pri teh besedah so se mi pordečila lica. Nikoli nisem pozabil tega. Neizrazno lepo čustvo in nagnjenje do njega me je napolnilo tisti hip. Ta zaslužni in neumorni delavec in učitelj, ki se vozi z menoj, mladim človekom, v tretjem razredu, se čuti krivega radi male navade, ki jo ima ta človek, ki je živel v zatajevanju se-

be in pomanjkanju, se stidi pred človekom polnim svetskega samoljublja!

In potem mi je govoril o davnih letih o bojih in veselju o srečnih in mračnih urah. A vsaka beseda je bila ljubezen, in vsaka beseda skrb za podeljeno mu čredo. Bila je to težka žalostna zgodba.

I.

Prav v vznožju planin leži mala vas Visoko, čisto ločena od sveta. Še pred nedolgi leti je peljala v vas iz doline samo strma pot, prenevarna celo po leti, kaj šele spomlad in po zimi, ko bobni jo plazovi noč in dan v dolino. Med stene in senožeti in gozdove potisnjeno je živel na Visokem priprosto gorsko ljudstvo, kdove kako dolgo že in vedno enako. Pastirji, oglarji, za silo kmetje. Mleko, sir in krompir, katerega so sadili po strmih njivah je bila vsa hrana teh priprostih ljudi. A bili so krepki in trdni, bili so kot hrastje in mecesni, rastoč ob njih, vajeni trdega življenja. In kakor je bilo njihovo telo krepko, surovo-trdno, tako je bila tudi njihova govornica in njih obnašanje. Nobene mehko ne nisi našel v njih. Trezni in premišljuječi so bili, obanem do skrajnosti trdovratni. — Kadar so se zagrizli v misel, jim je nisi več izbil. Taki so bili ti ljudje, kakor jih je še dandanes nemalo v naših goratih krajih, ljudij trdih in krepkih, v pravem pomenu besede "skalnih ljudi."

V večnem strahu za življenje so rastle in živele. In vendar so ljubili ta kot in ne bi ga bili zapustili.

Zgodilo se je pač, da so prihrumeli v vas včasih gozdarji, prijeli tega in onega, češ, da je lovski tat. A to so bili pogrešni samo nepridice, kateri so se potikali svoj čas po svetu in katerim se vrnilim domov ni ljubilo delati. Zgodilo se je tudi, da je prišlo včasih med temi orjaškimi ljudmi do prepira, da celo pretepa. Ob takih priiskanih so letele žene po župnika, ki je zgrabivši palico planil med razjarjene, pretepel tega in onega in jih tako "zdelal", da so bili krotki kot otroci. Ni ga bilo človeka, ki bi se bil uprl župniku. Spoštovanje do pastirja je bilo vseskozi veliko in njegova beseda je bila sveta. Njemu ni zameril nihče nič. On jim je bil učitelj in svetovalec; njemu so zaupali svoje težkoče, on jim je bil sodnik v spornih zadevah, skratka voditelj in vzgojitelj.

V težkih urah je bil z njimi, jedel je z njimi isto hrano, obdeloval svoj kos vrta kakor oni. On je opominjal, skrbel za dušni in tešave, pomagal, kjer je bilo treba, opominjal, skrbel zad ušni in telesni blagor svojih faranov. In še nekaj čudnega je bilo. Po vsej deželi je vedelo ljudstvo, da so duhovniki z Visokega ne vračajo. S tresočim srcem je šel mlad duhovnik v to od "Boga zapuščenec", vas, čez par let pa, ko se mu je dalo na ponudbo boljše mesto, je to naslednji odklonil. Tako je bi-

lo od nekdaj in ljudem se je zdelo, da mora biti tako....

Enakomerno življenje je prekinila gradba nove šole. Poslopje se dozdaj, učitelja pa ni še bilo. Počeval je župnik in ljudem je bilo prav. Odtodaj so bili oživi ljudje, ob zimskih večerih prebirajo ljudske knjige. Otroci so čitali, stariši poslušali in izvedeli tako mnogokaj, o čemer se jim prej niti sanjalo ni.

Toda temu enakomernemu življenju se je bližal konec. Prišel je nenadoma, in nihče ni opazil!

Lepega nedeljskega dne je bilo. Ljudje so se polagoma porazgubljali iz cerkve, le nekaj starih žene je še ostalo v cerkvi. Toda tudi te niso čakale danes, da bi se solnce nagnilo. Mudilo se jim je očitno. Pred cerkvijo so postale.

"Ste slišali? Ali nisem vedno pravila, da je prišel samo v nesrečo našo ta zvit Mihee. Ubogi gospod, prav imajo, če so hudi."

"Da", je nadaljevala druga. "je že res. Saj prodajalne res potrebujemo. Kaj pa je treba dedem pijače. Kakor da ni voda zdrava. In če že ne marajo vode, naj pijejo mleko. Kaj bi vlivali v vse tisto smrdelico, kako ji je pravijo."

"Pivo!" je pristavila tretja. "In pa osvaljkana goseneč", se je srdila četrta.

"Ali je to kak učenik? Naš France hodi že tri leta k njemu, kaj mislite, da zna kaj. Še očenaša ne zna več dobro. Prej ga je pa znal."

"Igranje jih vleče", je pristavila tretja, in melka žalost je drhtela iz njenih besed. "Da bi se le bilo kaj prijelo našega Petra. Saj za Ivana ne rečem, pameten je, a Peter, ta mi dela križe."

In polagoma so se razlele žene. Tretja je ostala naposled sama. Lužarica je imela najdaljšo pot. Počasi je lezla po brdu navzgor. Sključena njena oseba je silila v tla. Bila je očitno od življenja trudna.

Prilezla je domov. Za malo hišico je klepal nekdo koso. Starka je obšla hišo.

"Si ti, Ivan?"

"Jaz sem, mati. Petra še ni!"

"O ta Peter", se je zavzela žena, je že zopet doli. Pri enem ušesu notri, pri drugem ven. Kakor da nima doma, sedi in sedi doli."

"Mati, naj ostane, saj ni dela doma. In kar je treba, opravi sam."

"Opraviš, opraviš. Ali je treba, da je doli? Pri nauku te ni bilo, če bi bil, bi bil že slišal, kaj delajo doli."

"Ni ne vem, mati!"

"Tisti učitelj in Mihee pohujšujeta ljudi, krive nauke širita med ljudi. Norčujeta se iz cerkve in duhovnikov."

"Slišal sem nekaj, pa ne bo men da tako hudo."

"Mogoče je še huje", je odvrnila žena. "kaj veš ti? Ali misliš, da smejo gospod vse povedati s prižnice? Še huje je, ti rečem. Le poglej tega Mihea, kdo ga je pa še videl kaj v cerkvi? In naš Peter mora biti zraven."

"Recite mu: a čudim se, Peter mi pove vse. Čudno bi bilo, da bi mi ne bil tega."

II.

Župnik na Visokem je postal zadnje dni otožen in zamišljen. — ves svoj prosti čas je porabljal svojemu vrtu in knjigam. Nekaj časa sem pa so začele knjige samovati in vrt je ostal zapuščen. Na kletčalniku v zakristiji pa je gnjala barva od dne do dne. In res, župnik je bil marsikatero uro dalj prebil v cerkvi. Je li iskal tolažbe, je li iskal moči? Mogoče obojega. — Čudna sprememba je bila prišla v ljudi. Saj je bil do trideset let že tu, in sedaj naenkrat neka nezaupnost ljudi.

Kadar je imel srečati tega ali onega, so ljudje gledali, kakor bi se mu izognili. In če so šli mimo, so pozdravili, ali v njih obnašanju ni bilo več tiste zaupnosti. A to ga ni motilo. Še prijaznejši je bil, še bolj goreč ali nemalokrat je odšel z zavestjo, da mu je nekdo poruval v noči kali, ki jih je bil sejal s toliko ljubeznijo.

Začutil je morda privrkat vso težo svojega poklica. In začel je spravevati svoje vesti. Morda so mi vzeli za zlo, da sem jih spravil s kora? Ne. Saj moje besede vendar niso pomagale veliko. In vedno bolj je spoznaval, da ne more biti krivda v njem, da mora biti kje drugje.

In slednjič jo je našel. Ta duh odpora, si je dejal, je zavel od onega dne, odkar sta pri-

"Kakor se gre", je pripomnil tiho kočar Žirec.

"In ti, kaj deš, Klanec?" je vprašal Mihee.

"Kaj naj rečem?" je odvrnil ta.

"Bog živi Mihea", je viknil mal praz. Odtodaj so bili oživi ljudje, ob zimskih večerih prebirajo ljudske knjige. Otroci so čitali, stariši poslušali in izvedeli tako mnogokaj, o čemer se jim prej niti sanjalo ni.

"Dobro si rekel Svetec", je odvrnil Mihee. V svojo škodo delam, častno besedo vam dam."

V tem je vstopil učitelj.

Hrupno so ga pozdravili mo-

žje. On pa se jim je naklonil in stopil k drugi mizi, kjer je sedelo nekaj fantov.

"Dovolite", je rekel, "ampak jaz sedem raji k svojim pevaem. O, se je začudil, Peter, kaj le sam? Kje je pa Minka?"

"Kaj bom vse vedel?" je odvrnil ta.

"Malo poskušnje bi napravili. Rekel sem ji, naj pride. Hej! Stolee, ali ne pride Minka?"

"Kajpada pride", je dejal mož. Očitno je bil zelo ponosen na svojo hčer.

"Gospod učitelj", je dejal pristopivši Mihee, "ali že veste?"

"Kaj novega spet? So li pravila za društvo že potrjena?"

"E, vse kaj drugega. Še ustanovili ga nismo, pa nam ga že podirajo."

"Kdo?" se je zavzel učitelj namenoma nedolžen.

"Kdo? Pa boste menda le uganili."

"Ni mogoče! Ni mogoče! Jaz ga imam za zelo izobraženega moža."

"Le vprašajte!"

"Bo res, bo!" je dejal eden izmed fantov.

Učitelj se je prijel za glavo.

"Če je tako —, ali jaz ne morem verjeti."

"Stvar je vendar vseskozi dobra. Narodno delo, delo za narod!"

"Jaz mislim, da ni ravno obsojal dela za narod. Le toliko je rekel, da ne kaže nič kaj dobrega načrt in delokrog društva", je dejal Peter. Med tem je vstopila mlada, živahna deklica in Peter je zardel.

"Aha, to mu ni povšeči", je dejal učitelj, verujem, za svoje očiče ga je strah. Seve, seve!"

"Kaj pa postavite v program točko: politična izobrazba, zabava itd.?" se je srdil Mihee.

"To je res", je odvrnil učitelj, "to ga bode."

"Ampak, da pravi, da se tukaj nje čez določeno uro, moške in fantje. Ali naj vas pomečem skozi vrata, kadar se meni poljubi?"

"Ne, dedec je siten", se je zavzel Svetec, "siten pravim, Mihee. Mi stojimo s teboj."

"Tako je, moške", je rekel dvignivši se učitelj, "mi se ne bojimo, pokazati hočemo svetu, kaj znamo, delati hočemo za mili naš narod!"

"Kako lepo govori, kaj ne Peter?"

"Res lepo, a ti bi znala še lepše, Minka."

"Pojdi, priliznjenost!"

Rahlo ga je udarila po ustih. Peter je je bil ves srecen. Bil je edini, ki se ni zmenil za ogroženje pivcev. Bil je še mlad in verjel še mavričnim barvam. Tiste večera pa je bilo začelo vreti v fari.

šla v vas krčmar in učitelj. Da, si je zatrdil, tu mora biti vzrok. In začel je opazovati enega in drugega. Poizvedoval je o njiju in izvedel vsaj o učitelju mnogokaj zanimivega. O krčmarju je mogel dognati le toliko, da je bil poskušal svojo srečo že tuintam, dokler ga ni zanesla pred petimi leti osoda na Visoko.

Tučja sta bila sprva zelo ponižna in uljudna, a od dne do dne je čutil župnik, da sta prikrita, neodkritosrečna. Čuden strah se ga je polasčeval pričo teh dev mož.

In sklenil je, da bo čuval, zvesto čuval. Neko nedeljo pozno v noč so ga klicali k Miheu. Vaski krojač Luka je bil v pijanosti zabodel prepirljivega fanta.

Čudno je pretreslo to župnika. Kaj takega se do tedaj še ni bilo zgodilo na Visokem. Zopet drugič je slišal, da so plesali pozno v noč in se za slovo stepli fantje. Še več, Nekega dečka, ki je hodil še v šolo, je bil zadel pri kegljanu neroden fant tako močno v nogo, da je moral otrok z dravniku. In take nezgode in dogodki so se vedno bolj množili.

Opozoril je ljudi nato, očetovsko jih opominjaje, naj se ne vda-jajo pijači in igri. Žene so mu tožile poslednje.

In tako se je bil začel boj, čisto na dnu je vrelo, a pravijo, da so taki viharji najhuji.

Prišel je bil čas letne bere. Ne toliko radi tiste mrvice žita, katero je sicer župnik porazdelil med ubože, kakor radi tega, da obišče svoje farane, je prehodil župnik vsako jesen svojo faro. Od hiše do hiše potujoč se je zamudil v vsaki nekaj hipov, pogovoril se z ljudmi, dal jim svetov, potolažil, ohlaskal bolnike in šel dalje. Pričubili so se mu bili obiski, in vsako leto se jih je veselil.

Tako sta krenila lepega jesenskega dne z Zorcem, ki je bil domači cerkovnik, po maši na pot. Prišli so do Mihea. Na vratih je slišal župnik krčmarjev glas:

"Kaj hodi beračik k nam, saj ne sejemo žita."

Župnik je osupnil. Zorec je zamomljal nekaj med svojimi brez-zobnimi ustnicami.

"Ali naj vstopim?" je vprašal.

"Zakaj bi ne!" je odvrnil župnik. — V kuhinji je bila samo gospodinja. Bila je v očitni zadregi.

(Dalje prihodnjič).

Rad bi izvedel za naslov svojega brata KRISTJANA SLOKAR. Pred enim letom je bil v Leadville, Colo., ker od tam mi je zadnjič pisal. Prosim eenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Joseph Slokar, 718 E. 160. St., Cleveland, Ohio. (30-12—3-1)

Rad bi izvedela za naslov svojega brata JOŽEFA CIMPERMAN, podomače Jankovčev iz Iške vasi. Pred več leti je bival v New Castle, Pa., in zdaj ne vem, kje se nahaja. Prosim eenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi svoji sestri: Frances Gartner, Box 75, Berwyn, Ill. (30-12—3-1)

© Izvrstno domače vino. ©

Vsem mojim stariim odjemalcem in prijateljem naznanjam, da sem nakupil veliko zlahtnega grozdja ter imam v zalogi samo naravna, domaća vina.

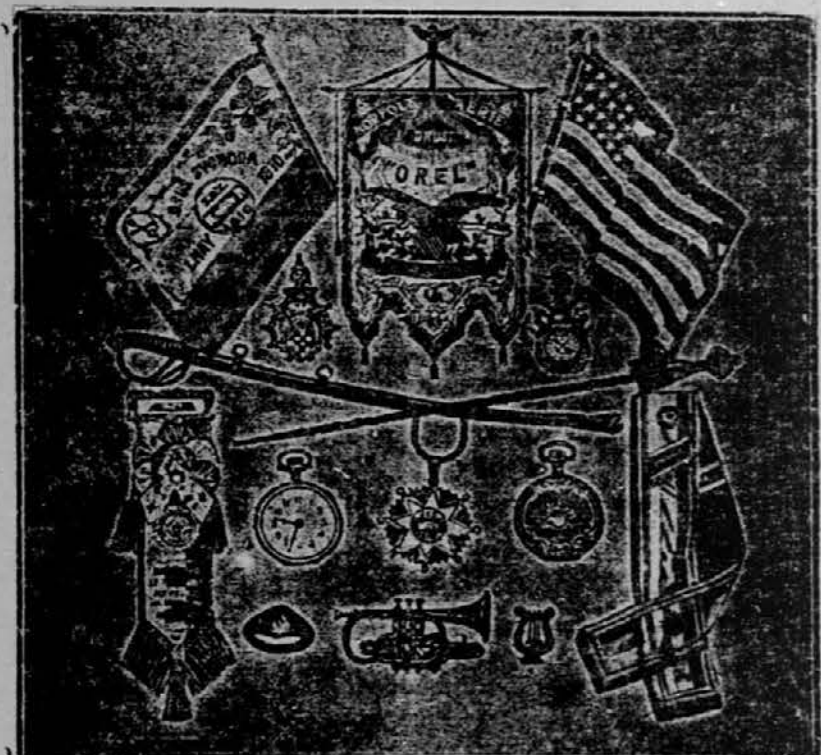
Prodajam ga doma po eno galono ali več, ter ga tudi pošiljam na vse strani Zedinjenih držav ne manj kot 15 galon.

Posiljam denarje v staro domovino s posredovanjem znane bančne trške F. Sakser, New York, in sprejemam naročnino lista "Glas Naroda". Izdelujem pooblastila in vse druge notarske listine.

Svoji k svojim!

FRANK JURJOVEC

1801 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verifiko, privraka, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprisanje Van stane le 2c. pa si bodele pritrhaili dolarje.

Centke, več vrst pošiljamo brezplačno. Plihte ponj.

IVAN PAJK. & CO., Box 328, CONEMAUGH, PA.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najboli razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane.... \$1.00

Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. \$1.00

Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane..... \$0.30

Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00

Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepoved dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Gnev, mestni posadnik, je pod žigal sameščane z besedo in zgle- dom, da so hitro, kar najhitreje delali velike in lepe priprave za slovesni pozdrav znamenitega nadkneza. In kmalu je bilo celo mesto odeto v praznično praznično obleko: hiše v pestrh zastavah, eeste oblokan s pomnimi slavo- loki, ulice pa izpremenjene v lepe gozdiče zelenih smrečic.

Peed mestnimi vratni, kjer je bil postavljen zlasti velik, skoro nebotičen slavalok, je pričakoval in pričakal nadkneza znamenitega velegrajski posadnik Gnev z od- lidnjaki prvaki mestnimi in s pre- mnogimi župani ter starejšinami, ki so nalašč za to priliko prišli v Velegrat.

Bil je krasen zimski popoldan, jasen, solčen, skoraj že pomla- danski gorak.

In gorak je bil tudi Krutov vsprejem.

Globoko se poklonivši je Gnev z izhranjeni besedami pozdravil nadkneza, mu čestital k slavni zmagi, ki bo brezdomno nesla slavo slovenskega orožja ne samo v bližnje sosedstvo, temveč v o- zemlje daljnodoljne, zazelel v na- daljnem svojem nagovoru, da bi se gospodar nadknez kmalu udo- mačil in zadovoljno, srečno živel na svojem novem domu, v vele- grajskem nadknežjem dvorcu, in ga zagotavljal neomajne vdanosti in ljubezni svoje in vseh Vele- grajev.

Konaj je Gnev končal in se mu je Krut za pozdrav in dobrodo- šlico s kratkimi besedami zahva- lil, pa je pristopila v spremstvu dveh drugih mladenk v obleki be- li kot sneg gnevova hčerka hr- ka srakoperka. Krut je kar ostr- mel, se kar zdrnil, ko jo je za- gledal pred seboj. No, to mora priznati tudi nasprotnik in na- sprotnica: grda ni ta Vanda, o- bratno, lepo, čedno dekle, plemen- ite rasti, krasnega stasa, ravna, penosita kot planinska jela, neko- liko zarjavelega, a baš zato zani- mivega, mladega, jajčastega o- branca s svetlo, tako prozorno kožico, kakor bi si jo bila izposo- dila od jantara. In iz tega obraz- ka gledata v božji svet dve svetli zvezdici, ne zvezdici, dva solneca, polneta solneca, pekoča, žgoča, paleča žitno polje in trave in evetke — Vandini živi očesi. In na tem lepem obrazu se rdeči niz svežih črešnjic, ne nabran in tesno stkan niz rdečih jagod, niz nabran in stkan v rženem evetu — Vandine lepe ustnice. Vrh tega obrazka se pa zlati z ze- lenim veneem ovita krasna krona kosatih, ogljeno črnih las. Ne, tu- di največja nasprotnica-tekmo- valka mora dati Vandini izpriče- vala, da ni nelepa, ni pa ni. In njen poredni posmeh in njen gljivi glas!... Krut je strmel gledal, strmel poslušal krasno mladenko.

Z dražestno lahkoto, z mamečo prelestjo, ki bi delala čast dvorni gospi, kakor kratke ali cesarice, se je poklonila nadknezu, zasadi- la vanj pogled tako vroč kot ju- liove sonce, obenem pa pogled ta- ko globok in tako oster, kakor je ostra novokaljena puščica, spro- žena iz novega napetega toka, pa ga je z navdušenimi besedami po- zdravila v imenu velegrajskih, v imenu vseh bodriških mladenk. Lepim, iskrenim čestitkam — je dejala —, ki se mu z njimi poka- njajo in ga z njimi pozdravljajo zvesto vdani podaniki, se pridru- žujejo tudi velegrajске, vse bo- driške mladenke podanice. Vsa srečo, ki jo je kdaj zrl svet, bi ona danes rada imela, pa bi jo polo- žila v njegovo naročje, vso, prav- vso. Da bi mogla, pa bi pohitela tja gori v jasne nebeske višave, kjer bivajo dobri svetli bogovi: in prosila bi jih tako vneto, tako dol- go, da bi vsi splavali doli na zem- ljo in mu sipali na pot zemskéga njegovega teka zgolj mehko evet- je in solnčno, svetlo zelenje, in bi mirno stopal po strminah pozem- skega življenja in se noben trn ne bi dotaknil njegovih nog. V imenu velegrajskih, da, lahko in sinelo reče, v imenu in iz srca vseh bodriških mladenk, iz srca vseh Slovencev govori in želi: Vi- nj! bogovi naj bi bili vedno z njim, naj bi mu bili in ostali ved- no srčno vdani, kakor so mu in bodo vedno vdani srca slovenskih mladenk.

Nekam zmeden, zbehan se ji jo- z njene strani.

zahvalil Krut za laskavi pozdrav, želeč, da bi bile Bodričanke vedno tako bodrega, domoljubnega du- ha, vedno velike domoljubkinje, in da bi vzgojile še dosti takih hrabrih mladev, kakršnih juna- ski roj se je zadnjič ob Lahi reki za domovino bojeval, za domovi- no tudi umiral srčno, pogumno. In očitno zmeden in zbehan je podal posadnikovi hčerki roko v zahvalo in slovo. In pogled, ki ga je v tem trenutku uprl v Vand- ne oči, ta pogled je bil najzgovor- nejša priča za vse navzoče, kako ga je lepa mladenka očarala, oma- mila, kar privzela nase.

Z velikim zadošenjem in zado- voljstvom se je v srečnem smejal po- sadnik Gnev, češ, da bo de za trud, ki ga je imel zadnje dni s pripra- vami za Krutov vsprejem, morda že prav kmalu lepo oškodovan, bogato plačan, s plačo tako, ka- kršno si je sam nameril: da bo de namreč nekega lepega dne videl svoje hčerko ob nadkneževem st- rani. Zadovoljno se je smejala tudi Vanda. Smejala se je in sama sebi čestitala, da je izvršila priučen- svojo ulogo tako izborna, da je poslušalec-gledalec, kateremu je bila posvečena njena igra, mlade- ga nadkneza, tako spretno opozo- rila, priklenila nase...

Le se smejaj, prečerna Gnevova hčerka srakoperka, le se ziblji v mečeno-sladkih nadah, le si stavi zlate gradove, a vidi, da jih sta- viš v oblake! Vidi, da nikoli ne bo deš Krutova. Nikoli, nikoli! Stara ljubezen ne zarjavi. In vila Radovanka ima tudi še nekaj ve- ljave in moči.

Tako je pela vila Radovanka, ki je stala v srebrnojasi mese- čini na planinski vrh same, rasto- če nad mestom Velegradom, v svojem zlatem krilu, razpletenih kit, z očmi kot blisk sevajočimi, z očmi kot plamen žgočimi. Tako je pela in je končeno prav imela.

Nadknez se je nastanil v dvor- cu. Imel je ukusno urejen, udob- no opremljen stan. Imel je po- strojstvo, vdanu služabništvo. Sreča vseh Velegrajcev je imel za seboj. In vendar ni bil prav zado- voljen in sročen in pokojen. Celi dan je marljivo, vestno in točno vršil vladarske posle, vsprejemal odposlance, reševal in razsojal pritožbe in pravde, celi dolgi dan je delal neumorno, naporno, ho- totna delal tako naporno, da bi se raztresel, da bi utrujen od dela lažje užival blagodejni nočni po- koj. A ni se mogel raztresiti, ni se mogel otrestiti, tudi ponoči ne, taj- nih obiskovalcev, ki so ga hodili motiti in begati in vznemirjati.

Prelestna podoba posadnikove Gnevove hčerke Vande mu je ne- prestano plavala in migljala pred očmi, odkar se je nastanil v Vele- gradu. Nevoljen, jezen, razočaran, sam nase hud, še bolj hud pa na Slavico, je bil prišel iz Velegrata v Velegrad. Celo dolgo pot iz Ve- legosta v Velegrad si je izbijal Slavico iz glavo in misli in snov- val, kako bi čim najhitreje izbris- al iz svojega spomina deklico, ki se je tako daleč izpozabila, da je obšla njemu tako sovražni in zo- rni križ Kristusov. Izbrisal bi si seveda spomin nanjo najprej in najlažje, če bi si kar najhitreje poiskal drugo. In na ta način se bo de tudi najkrajše in najini- trejše maščeval nad Slavico.

Pa je hitro, hitreje kakor je pričakoval, našel mladenko, ki se s svojo lepoto in ljubeznivostjo lahko gre kosat s Pluzonovo hčer- ko. Dražestna Gnevova hčerka ga je že takoj ob prihodu v Vele- grad skoro doela očarala. In če ga ni že takrat doela, ga je očar- jevala dalje naslednje dni. Kadar je stopil k oknu svojega dvorca, pa zagledal v posadnikovi hiši le- po posadnikovo hčerko, mu je kri- zaplula v lica, z neodoljivo močjo ga je preletelo po vsem životu ne- kaj sladkega, toplega, vročega. In vedno rajši je stopal k oknu, in hitreje kot bisjani okoli tujega stebra je prisaščala k njegovemu srcu lepa Vanda. In vedno gostej- še se mu je utrinjala misel: ali ne bi bil ob strani te mladenke, žive in poskočne kot živo srebro, sre- nejši, kakor ob strani onedne, v zadnjem času tako malobesed- ne Pluzonove Slavice. Čemu bi mo- ledoval za ljubezen pri Slavici, ko se mu dekliska ljubezen v nepo- sredni bližini ponuja z odprtimi rokami!

Utrinjala so se mlademu nad- knezu take misli vsak dan gostej- še. A čim gostejše so se utrinja- le, globlje so padale na tla nero- dovita, globlja je bila njegova ljubezen do Slavice. Globlja in te- meljitejša od dne do dne pa je po- stajala ta ljubezen tudi zato, ker je zavedala v vedno večji odpor

Kakor zločesti veter razah, ki se vrtil z nenavadno brzino naoko- li in s svojo silo in jakostjo ruši ter podira vse, kar se mu upira, kar mu pride na pot, je hotel nad- knez Krut po onen zadnjem po- menku s Slavico odpriniti iz Ve- legosta. Najraje bi vse zdrnil, vse strel, tako je bil jezen, ko je drvil iz Slavice sode po stopnicah dol k svojim ljudem dajati jim ukaza- naj takoj osedlajo konje za od- hod. Ravno toliko da ga je bila še prestrela gospodarica Zorana in ga vsaj malec pomirila in potola- žila.

"Nikar ne divjaj, gospodar!" mu je govorila. "Nikar ne zdva- jaj obprvi navidezno ponosnečni praski. Saj si vendar velik junak. Ravno kar si izvozeval tako sijaj- no zmago nad Ordulifom in Budi- vojcem, proslavil si se širom na- okrog, vse te časti, vsa dežela je polna tvoje hvale. Ti pa, namesto da bi bil spričo tega veselja de- jstva vesel, razkošno, razigrano, lahko celo razposajeno vesel in se drznejši in pogumnejši, se daš o- plašiti od mlečnozobe mladenke! Sicer pa, če si napram nečemu smolu tako mehak ter prijeljiv in omlajiv, pa prepusti vso stvar meni! Nikar si nečesar ne stori iz Slavicenega bedastega govorjenja. Im, kaj se ne veš, da smo ženske bolj in prej izpremenljive in prej destopne in vspremenljive za no- ve misli in zamisli kakor moški? Ženska ti je kot lubje, ki v nje z otroško lahkoto zereže globoke rezi, kot žolti voski, ki vanj vtis- neš poljubno podobo. Zato pa me ženske tudi vse prej kot moški po- pustimo in izgubimo navdušenje za ravnokar spočeto in komaj ro- jeno zamisel ter krenemo nazaj, ali pa na drugo, novo pot. Poslu- šaj me, gospodar! Ona zločesta Filomena je zavdala Slavici te- misli, ki ji sedaj rojijo po glavi. Zvito, prekanjeno, tihotapsko jih ji je zavdala in ji otrovala dušo. Kakor kača, ki sikne izpod skale v mimoidočega potnika iz zasode, Sikne, pikne, pa odprhne nazaj. Njen strup veasih res škoduje, je smrtosen. Ponajvečkrat se pa njen pik vendar lahko naredi ne- škodljiv. Gospodar! Tudi ta pik, ki ga je zavdala Filomena Slavici, bodem jaz naredila neškod- livo, nezastupljivo. Kakor sem že dejala: prepusti to stvar meni. Jaz bodem Slavico že ozdravila in popravila. Te njene mahe, te njene najnovjše misli ji bodo že prešle, prešle kakor preidejo in minejo oblačice, ki jih je bil na- nebo priveslat jakji jug, ko se pri- podi nad nje jačji sever. Le mi- ren bodi, zanesi se name, kmalu ti bodem lahko sporočila svoje toza- devne uspehe."

Zorana mu je res poročala, a o kakih uspehih mu ni mogla poro- čati. Sicer je Slavico hudo pestila. "Ali si znorala ali kajli, da greš take gorostasne bedastoče pripovedovat nadknezu?" jo je prijel takoj po Krutovem od- hodu. "To niso nikake bedastoče!" je pogumno odgovorila Slavica. "Resnica sme in mora imeti ved- no odkrita lica. In krščanska ve- ra je resnica!"

"Kakšna resnica? Lažnica, ne resnica!"

"Zame je resnica, najčistejša, najgolejša, najjasnejša resnica: čistostja kot najčistejša studenč- ca, jasnejša kot razgaljeno jutran- je nebo."

"Tebi se je zadržno zmedlo v glavi. Kjt se pristuje tako beda- sto govorjenje Pluzonove hčer! Sramuj se! Namesto da bi mi bila v ponos in veselje, namesto da bi veli in trhljeni starici sladih za- dnje ure zemskéga teka, mi jih pa greniš in mi kličeš v hišo hladno starko Morano, da me objame in zavije v tenano in vlažno svoje krilo, in pomagaa silovlasi Segulji meni beliti lase ter pomagaa Roje- niam trgati in krečiti mi nitke živ- ljenja! Reva jaz! Mež mi je umrl žalostna smrti. Toliko da se mi je začela celiti srčna rana, ki mi jo je zadala njega smrt — začela se celiti ob misli, da so mi bogovi vendar še pustili zemské sreče le- z...

THE MOLLINGER MEDICINE CO., 208 West Ohio St. Pittsburgh, Pa.

OPOMBA.

Toliko ljudi je povprašalo po knjigi, ki opisuje življenjske Očeta Mollinger, duhovnika-zdravnika, da oni, ki so pisali po nje, bodo morali čakati za svojo iztis nekoliko kni- knjigo pošiljamo s plašano poštno. Drago nam je, da se zna, da čitatelji tega časopisa dobijo knjigo brez vsakih stroškov. To knjigo pove o življenjski zgodovini slavnega duho- vnika in zdravnika, ki se je učil zdravilstva mnogo let po največjih medicinskih šolah v Evropi in ki je v Ameriki zdravil več kot 320.000 bolnikov. Mollinger Medicine Com- pany razpošilja brezplačno iztisne dotične knjige vsem onim, ki pošljejo svoje ime. Slavno ime očeta Mollin- gera je pripisati dejstvu, da je toliko ljudem pomagal. Prav redko je dandana, da se nekaj, kar je velike vrednosti, dobi zastoj. Pisati danes po knjigo. Znanost, ki je iz nje pridobite, utegne Vas rešiti dolge bolezni ali pa bo v blagoslov kakemu Vašemu prijatelju ali sorodniku. Pošljite svoje ime na

THE MOLLINGER MEDICINE CO., 208 West Ohio St. Pittsburgh, Pa.

Zadnja novost.

Vaskevrste žganje, brinjevec, olivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez ku- hanja z mojimi izvlečki. Pošljim 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, bolj- še in več kot polovico cenejše pijače, kot je pa sedaj kupujete pri celonerjih.

F. P. Barton piše: "Namenim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago ka- kor ste vi pisali. Pošljite še št."

Takih in enakih pism, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalje vredno.

Pišite na: Z. JAKŠE, Box 366 North Diamond Station, PITTSBURGH, PA.

po merico: da imam vsaj še bla- go hčerico, paleco neomogliosti, ponos duše, sladkost srca in zele- no nado starosti — hčerico, ki jo je vzljubil in pri meni že zasnubil sam nadknez bodriški. Na, sedaj si si pa vtela te nespametne mi- sli v glavo, ki hodeš z njimi po- dala srečo svojo in mojo. Reva jaz!"

Zorana je zaplakala plač pridru- sen, izsiljen. A ta plač ni pri Sla- vici nič izdal. In ko je Pluzonova vdova uvidela, da z njim pri hčer- ki nič ne opravi, se ji je čelo, se ji je obrat, se ji je vsa kretanja, prej obličena v črno žalost in togo, iz- premenila, preoblekla v zelenka- sto-blelo odelo srda in jeze: "Pa ji bodem, pa ji bodem pregnala iz glave te neurne misli, te mu- he, to trmo."

(Dalje prihodnjič).

Kje je moj prijatelj ANTON STEBLAJ? Doma je iz Male vasi, občina Iška vas. Pred dve- ma letoma je bil nekje v Minne- soti in zdaj ne vem, kje se na- haja. Imam mu poročati več važnih stvari o smrti njegovega brata Janca Steblaja, ki je um- ril v Girardu, Ohio. Kdor ve za njegov naslov, prosim, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Kramar, Box 73, Farrell, Pa. (3-5-1)

Rad bi izvedel za moja dva bra- trana JOSEPA in JANEZA TEVS. Doma sta iz Vologa, ob- čina Bočna na Stajerskem. Z Janezom sva bila skupaj pred tremi leti v Milwaukee, Wis., in od tam se je baje nidal v Se- attle, Wash. Prosim cenjene ro- jake, da mi javijo njun naslov, ali naj se mi pa sama oglasi, ker imam jima poročati več važnih stvari. — Anton Pust- slenski, Box 180, Sheboygan, Wis. (3-4-1)

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in po- vesti 30c

Pegam in Lamberger 35c

Sherlock Holmes:

V rakvi kraj bombe 15c

Zaklad kupčevalca s su- 15c

žnji 15c

Lepa bolničarka 15c

Ena sama kaplja črnila 15c

Grob v svetliniku 15c

Gospa s kanarskim bri- 15c

ljantom 15c

Londonski ponarejalci de- 15c

narja 15c

Kako so vjeli Jacka raz- 15c

parača 15c

Skrivnost mlade vdove 15c

Plemič 15c

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

OPOMBA.

Toliko ljudi je povprašalo po knjigi, ki opisuje življenjske Očeta Mollinger, duhovnika-zdravnika, da oni, ki so pisali po nje, bodo morali čakati za svojo iztis nekoliko kni- knjigo pošiljamo s plašano poštno. Drago nam je, da se zna, da čitatelji tega časopisa dobijo knjigo brez vsakih stroškov. To knjigo pove o življenjski zgodovini slavnega duho- vnika in zdravnika, ki se je učil zdravilstva mnogo let po največjih medicinskih šolah v Evropi in ki je v Ameriki zdravil več kot 320.000 bolnikov. Mollinger Medicine Com- pany razpošilja brezplačno iztisne dotične knjige vsem onim, ki pošljejo svoje ime. Slavno ime očeta Mollin- gera je pripisati dejstvu, da je toliko ljudem pomagal. Prav redko je dandana, da se nekaj, kar je velike vrednosti, dobi zastoj. Pisati danes po knjigo. Znanost, ki je iz nje pridobite, utegne Vas rešiti dolge bolezni ali pa bo v blagoslov kakemu Vašemu prijatelju ali sorodniku. Pošljite svoje ime na

THE MOLLINGER MEDICINE CO., 208 West Ohio St. Pittsburgh, Pa.

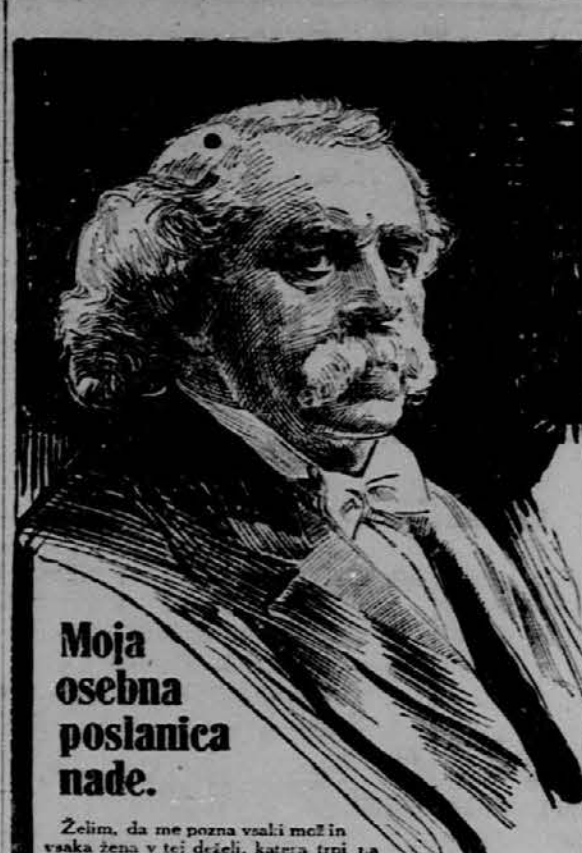
Zadnja novost.

Vaskevrste žganje, brinjevec, olivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez ku- hanja z mojimi izvlečki. Pošljim 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, bolj- še in več kot polovico cenejše pijače, kot je pa sedaj kupujete pri celonerjih.

F. P. Barton piše: "Namenim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago ka- kor ste vi pisali. Pošljite še št."

Takih in enakih pism, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalje vredno.

Pišite na: Z. JAKŠE, Box 366 North Diamond Station, PITTSBURGH, PA.

Moja osebna poslanica nade.

Zelim, da me pozna vsaki meč in vsa žena v tej deželi, katera trpi na bolezni. Zelim, da me pozna vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem jaz kaj sem storil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko kaže, da sem ovi- sel v medicinski praksi, katero vršim že dolgo vrsto let; moji lasje so danes sive- beli po dolgi letih študiranja, raziskavan- ja in dela. Srečam sem proučil in analiziral vse tiste stare, kronične in globoke vko- renjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Zelim, da mi vsak bo- lan, mož in vsaka bolna ženska skupa svoje težkoče in taintosti; vsakemu bom dal pošten nasvet, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knji- žico, katero vam nudim, in čitajte mojo poslanico nade.

Dr. J. Russell Price Co., 5, 1100 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Gospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime in priimek _____

Štev. in ulica ali Box _____

Mesto _____ Država _____

MAZNANOLO.

Rojakom v Broughtonu, Bruce- tonu, Horningu, Pa., in v okolici naznanjamo, da smo pooblastili rojaka

ANTONA IPAVEC,

da sme prejemati naročnino za Glas Naroda in izdavatelj potrdila.

Ker je rojak brez noge in nespo- soben za kakor težko delo, zato ga priporočamo rojakom, da mu gre- do na roko, da si bo mogel nekaj centov na ta način prislužiti.

Upravištvu Glas Naroda.

Rešimo slovenski narod lakote!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi: Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti: Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Soparica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hyaleznost. — Vojna tehnika in stari vek. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečko. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štiri- najstmesecnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Za- kaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Grožnja. — Hotel. — Med cowboys. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriskem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrl cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike. Avstrijski vojaki grade pot ob strmih obrežju. — Avstrijska gorska ba- terija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v pre- doru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervi- sti. — Prihod Italjanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvo- jene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Pri- zor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska arti- lerijska. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postoj- janko. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Narocajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK CITY, N. Y.

RENE MAUPERIN.

ROMAN.

Spisal J. GONCOURT. Za G. N. pridedil J. T.

11

(Nadaljevanje).

— Ne, ne, nikakor ne. — Na noben način. — Najprej se moram še premisliti. — Dobro premisliti.

— Še ta teden bom obiskala vašo mater — je odvrnila gospa Bourjot in vstala. — In ko mi je podala roko, je rekla žalostno: — Zdravstvujte, prijatelj! — Vse življenje je ena sama velika žrtve.

16.

— Rene — je rekla nekega večera gospa Mauperin svoji hčerki. — Ali me hočeš jutri spremiti v slikarsko razstavo lorda Hansbury? — Razstava je nekaj posebnega. — Baže je tam neka slika, za katero so ponujali še stotisoč frankov. — Gospod bote Barouse pravi, da te bo zelo zanimalo. — On mi je poslal katalog in vstopni- ci. — No, ali hočeš?

— Seveda. — Hvala ti, mati.

Naslednji dan se je Rene zelo čudila, ko ji je rekla mati, da mora obleči najnovejšo obleko in pokriti najnovejši klobuk.

— To mora biti, to mora biti. — Ti ne smeš zaostajati za dru- gim.

Kljub temu, da je bila razstava privatna, se je vendar naha- jalo v prvem nadstropju Mansburyjeve palače veliko oseb.

Ko je stopila gospa Mauperin s svojo hčerko v dvorano, je sre- čala starega Barouse, ki je vodil seboj nekega tridesetletnega mož- kega. — Bil je visoke postave, lepega obraza in nežnih oči.

— Dovolite mi, cenjeni dami — je rekel Barouse. — Da vama predstavim gospoda Lemenniera. — On izvrstno pozna vsa zbirka. — Če boste potrebovali kaj pojasnila, vama bo drage volje na raz- polago.

Zatem so začeli ogledovati slike.

Ko so si vse ogledali, so se poslovili.

— Zdaj morava obiskati še tvojo sestro — je rekla gospa Mau- perin. — To jo bo zelo veselilo.

Starejša hčerka gospe Mauperinove, gospa Davarande, je bila zelo izobražena in fina ženska. — Ves Pariz jo je poznal in smatral za obče spoštovano damo. — Vsak večer je priredila kako zabavo, ples je bil pri njej gotovo vsak teden. — Pri vsem tem je bila zelo pobožna. — Zbirala je denar za razne cerkve in druge dobrotelne namene.

Gospa Mauperin in Rene sta se sestali z gospodom Davarande v predsobi. — Pogovarjal se je z nekim plešastim gospodom, ki je imel velika modra očala.

— Oprostita — je rekla, ko je poljubila mater in sestro — to je gospod Lordonot, arhitekt velike bolnišnice. — On je moj ko- lektor. — On največ nabere. — Prosim vaju, vstopita. — Notri je samo gospa Thesigny, gospa Champromard, gospa Sain Sauer, nada- lje dva mlada človeka, pl. Lorsaie in njegov prijatelj Maisoneilles. — Vstopita.

Odprla je vrata v salon in rekla:

— Predstavljam vam svojo mater in svojo sestro.

Predstavljanje je trajalo precej časa. — Najbolj sta bila v za- dregi mladeniča Lorsaie in Maisoneilles, dvajsetletna mladeniča, ki sta bila že v prvi v tako veliki družbi.

— Henrijeta. — je rekla gospa Thesigny — ali bomo šli k po- rokli gospodične Bussont? — Kot so mi povedali, bo strašno veliko gostov.

— Potem pridite po mene. — Koga bo pa vzela?

— Ni posebnega. — Ženin ima samo petdesettisoč frankov let- ne rente.

— Toda madama — se je oglasila gospa Mauperin — petdeset tisoč frankov rente je pa vendar precej.

— Oh, madama — se je oglasila gospa Champromard — tega denarja nimam v sedanjih časih niti za diamante dovolj.

— Ali boste šli na ženitovanje, gospod Lorsaie? — je vprašala gospa Davarande.

— Ako vi hočete, gospa. — potem bom šel. — je odvrnil mla- denič.

— Dobro, jaz želim, da greste. — Pripravite dva stola zame. — Saj bo dobra siva obleka, kaj ne?

— Seveda — je rekla gospa Thesigny. — Poroka bo v Moire Antique. — Gospod Maisoneilles, tudi zame dva stola. — Nikar ne pozabite.

— In če boste prav pridni, vas bom povabila na ples.

Lorsaie je zardel. — Postal je ljubosumen na svojega prijatelja.

— Ali vi ne zahajate v nikakoli družbo, gospodična? — je vpra- šala gospa Sain-Sauveur Rene.

— Ne, madama, meni se družba posebno ne dopade. — Jaz sem najraje sama.

— Ali veste — je nadaljevala gospa Sain-Sauveur — kako je zdaj na knetihi?

— Kako vendar? — so vprašala vse hkrati. — Tako kot vedno.

— Nobenih zabav in nobenih zanimivosti.

— Ne, ne motite se. — Jaz imam zelo velike sitnosti.

— Kakšne sitnosti? — je vprašala gospa Mauperin.

— V moji bližini stanuje neka gospa, ki je čisto navadna me- ščanka. — Včasih se srečava pri maši. — Pomislite, ona ima svoj poseben sedež. — Odkar je ona v vrtu, so cene vsem potrebščinam strahovito narasle. — In delavci so strašno dragi. — Na gradu se sploh ne dobi nobene delavke izpod petnajstih sous. — In za vse to se moram zahvaliti vam, gospod Lorsaie, ki ste me s posredovanjem nekega svojega sorodnika spravili v to puščavo.

Mladeniča sta se oba hkrati zasmejala.

— Odkod pa prihajata? — je vprašala gospa Davarande mater in sestro.

— Na razstavi sva bili. — Gospod Barouse naju je bil povabil.

— Na razstavi lorda Mansbury — je pojasnila Rene.

— Ali ste že videli razstavo Petrucci — je vprašala gospa Sain-Sauveur.

— Ne, še.

— Jaz bi šla rada tja.

V istem hipu je vstopil v salon gospod Barouse s svojim spre- mljevalcem.

— Kje se pa skrivate? — Presneto, jaz imam dober nos. — Ta- koj sem se odpravil sem, češ, tukaj mora biti.

Zatem so se začeli pogovarjati o vseh mogočih stvareh. — Za- bava se je vedno bolj razvijala.

Naenkrat so se odprla vrata, in vstopila je lepa mlada, visoka črnooblečena ženska.

— Samo za trenutek sem prišla — je rekla. — Henrijeta, ti mo- rač na vsak način prevzeti vabila za ples, katerega bo priredil Brodmer.

— Aha, Brodmer — je rekla gospa Thesigny — to je tisti Ame- rikanec, ki plača samo za stanarino štiridesettisoč frankov.

— Teda, draga moja — je odvrnila gospa Davarande — to je

— Kaj zato, saj so vendar Amerikanci. — Sama ne vem, na kak način so spravili skupaj tako silno premoženje. — Kaj nas to briga. — Če je tako, bom že vse uredila.

Madama Bourjot je prišla nekega dne s svojo hčerko k Maupe- rinovim. — Rene je poljubila na čelo ter sedla poleg gospe Maupe- rinove na zofa.

— Gospodična Rene, ali bi peljali mojo Noemi malo na vrt? — Jaz bi rada nekaj govorila z gospo mamo.

Rene jo je odvedla na vrt in začela skakati naokoli.

— Kaj ti je? — je vprašala Noemi.

Pri tem je neprestano govorila:

— Ti, jaz pa nekaj vem. — Jaz pa nekaj vem. — Ali veš ti, ali slutiš?

Noemi jo je žalostno pogledala s svojimi velikimi očmi in ji ni odgovorila.

— Kako si vendar neumna — je rekla Rene in jo poljubila. — Jaz pa nekaj slutim. — Nekaj sem slišala. — Moja mama je v veli- kih skrbih. — Torej res ničesar ne veš? — Moj brat....

— Sediva Rene — je odvrnila Noemi žalostno.

In sedli sta na isto klop, kjer je sedela gospa Bourjot tisti ve- čer po gledališki predstavi.

— Zakaj jokiš? — jo je naenkrat vprašala Rene. — Kaj ti je?

Noemi je naslonila svojo glavo na njeno ramo in začela obupno jokati.

— Kaj ti je? — Govori? — Povej mi. — Noemi, moja mla- la, le- pa Noemi, kaj ti je?

— Oh.... ti ne veš — je jecala. — Če bi vedela.... Jaz no- čem.... Pusti me.... O, če bi vedela.... Reši me.... reši me....

Obupno jo je objela in zašepetala:

— Ker te vendar tako ljubim....

— Ne vem, kaj misliš, Noemi.... Ali zastran ženitbe?... Ali zaradi mojega brata?

— Da, da, res je.... Ti si njegova sestra.... Jaz nisem niti po- mislila nato.... O, če bi vedela. — Jaz bi najraje umrla.

— Umrla? — je rekla Rene. — Zakaj bi umrla?

— Ker.... ker je tvoj brat....

Zatem je približala svoja usta ušesom svoje prijateljice in ji med jokom in stokom nekaj zašepetala.

— Moj brat.... je odvrnila Rene in planila kvišku. — Ni res... ti lažeš!....

— Jaz? — je rekla Noemi in jo pogledala. — Iz njenega pogle- da se je izražala čista resnica.

Prevzeta od tega pogleda je prekrizala Rene roke na prsih in pogledala v tla.

— Kaj pravi tvoj oče? — Moj brat vendar ni plemenitaš?

— On si bo nadel drugo ime.

— Da, da. — se je pikro zasmejala — prav je. — Prav je, da se odpove našemu imenu.

(Dalje prihodnje).

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUS- TRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje pri- seljence ter jim pomaga, če so bili zaleparjeni, oropani ali če so s nji- ni slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih dr- žav, kjer se oglašati za državljan- ske listine.

Sorodniki naj bi čakali dovo- dole priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad:

230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih do- polodne do petih popoldne in ob- sredah od osme do devete ur:

Urad v Buffalo: 704, D. S. Mor- gan Building. Čurpo vsak dan od devetih popoldne do petih po- polodne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a de- lo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka- koršno kdo zahteva, brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Iščem svojega bratrance TONE- TA HABJAN, doma iz Luč pri Višnji gori na Dolenjskem. Tu- kaj je okoli štiri leta. Rad bi iz- vedel za njega in prošim cenje- ne rojake, ako kdo ve za nje- gov naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sam javi na naslov: Tony Habjan, Box 444, Mid- land, Pa. (30-12-31)

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaški govore- či specialist možgih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do- polodne do 8. ure zvečer. V pet- kih od 9. popoldne do 2. popoldne. Nedelje od 10. dop. do 2. popol. Specialist možgih bolezni. DR. LORENZ, 644 Penn. Ave. II. nadst. na ulici.

SLOVENSKO-AMERIKANCI

KOLEDAR

za leto 1917

se dobi pri sledečih zastop- nikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.
Anton Osolnik, Luzerne, Pa.
Jos. Petermel, Willock, Pa.

Frank Jakše, 112 Marchant St.,
Ambridge, Pa.

Frank Novak, Greensburg, Pa.
Val. Babieh, New Alexandria,
Pa.

L. Hribar, Bessemer, Pa.
Jerry Koprivšek, 411 Church,
So. Bethlehem, Pa.

John Demshar, Burdine, Pa.
John Pajk, Conemaugh, Pa.

Frank Demšar, Manor, Pa.
J. Polanc, 409 Ohio St., John-
stown, Pa.

Anton Valentinčič Farrell, Pa.
Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.

N. R. Jakopich, 1037 Peralta St.,
N. S. Pittsburgh, Pa.

Zvonko Jakše, 814 Tripoli St.,
Pittsburgh, Pa.

Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.
Matt. Klarich, 832 E. Ohio St.,
Pittsburgh, Pa.

J. Jovan, West Newton, Pa.
Jos. Skerlj, Turtle Creek, Pa.

Anton Jerina, Claridge, Pa.
Mat. Kamin, Forest City, Pa.

Frank Trebetz, Export, Pa.
Vide Rovansk, Conemaugh, Pa.

Podružnica Frank Sakser, Cle-
veland, O.

J. Resnik, Cleveland, O.

Chas. Karlinger, Cleveland, O.

L. Balant, 1777 E. 29th St., Lo-
rain, O.

J. Kumse, 1735 E. 33rd St., Lo-
rain, O.

Matt. Slapnik, Collinwood, O.

Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave.,
Youngstown, O.

Frank Hočvar, Bridgeport, O.

H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave.,
Sheboygan, Wis.

John Stampfel, 827 Indiana Ave.,
Sheboygan, Wis.

Aug. Kollander, 575 Reed St.,
Milwaukee, Wis.

Frank Skok, West Allis, Wis.

John Oberch, De Pue, Ill.

Mat. Ogrin, 1436 Sheridan Rd.,
Waukegan, Ill.

Fr. Petkovšek, Waukegan, Ill.

Frank Bambich, 1107½ N. Hi-
ckory Ave., Joliet, Ill.

Math. Komp, La Salle, Ill.

F. Cherne, So. Chicago, Ill.

Fran kJurjovec, Chicago, Ill.

J. B. Verbič, Aurora, Ill.

Frank Skrabec, Stockyard St.,
Denver, Colo.

Peter Chulig, Pueblo, Colo.

Frank Janec, Pueblo, Colo.

John Germ, Pueblo, Colo.

Mike Pencil, Ringo, Kans.

Frank Režisnik, Cherokee, Kans.

Rok Firm, Frontenac, Kans.

Peter Schneller, 613 N. 4th St.,
Kansas City, Kans.

Frank Gregorka, Little Falls,
N. Y.

Karl Strniša, Gowanda, N. Y.

Math. Kobe, Calumet, Mich.

Fr. Križman, Chisholm, Minn.

Jakob Petrich, Chisholm, Minn.

Louis Perushek, Ely, Minn.

Geo. Kotze, Eveleth, Minn.

Louis Vesel, Gilbert, Minn.

Joe Adamich, Hibbing, Minn.

M. Grabrijan, St. Louis, Mo.

A. Rudman, Indianapolis, Ind.

L. Bolskar, Clinton, Ind.

Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.

Gregor Zobeč, Klein, Mont.

Anton Justin, Rock Springs,
Wyo.

Jakob Laushin, 706 Kansas St.,
San Francisco, Cal.

Gregor Porenta, Black Diamond,
Wash.

Rad bi izvedel za svoja dva prija-
telja JOHNA LOVŠIN in MI-
HAELA BÖLE. Pred enim le-
tom smo delali skupaj na
Pieken, W. Va. Prosim, da se
mi oglašita, ali pa če kdo ve za
nju naslov, da ga mi naznani. —
John Gornik, Box 34, Kregar,
Pa. (30-12-31)

Zaupaj, pa vedi komu!

Garantiram, da so moja vina naravna, ker ne prodajam drugih kot iz najboljšega obiljšega grozja doma prešana vina, vsake vrste in cene na debelo so sledeče:

Delaware in Catawba, zlate barve..... po \$1.00 galona
Concord, rdeče barve..... po 70c. galona
za 10 galon posoda računam \$1.00, za 25 galon pa \$1.50, pri večjih naro-
čilih je pa posoda zastoj.

TROPINJEVEC IN DROŽNIK.

Garantiran, čist, doma žgan, najboljši, ki ste ga še kdaj pili velja
galona \$3.00, \$3.50 in \$3.75. Na debelo od 10 galon naprej po \$2.65 galona.
Naročila prilozite denar ali pa money order.

Louis Knaus

VELETRGOVINA DOMAČEGA VINA IN DOMA KUHANEGA ŽGANJA
2908-2916 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Phone: Central 4644 K.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Iščem svojega brata ANTONA IHAN. Pred enim letom in pol se je nahajal v Pullman, Wash., in zdaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglaši. — John Ihan, Turkey River, Iowa. (3-5-1)

Rad bi izvedel, kje se nahaja moj svak JOŽEF JAKSETIČ, po- domače Tomov iz Terpean. Pred 4. meseci se je nahajal ne- kje v Annville, N. Y. Prosim, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Joseph Stemberger, P. O. Box 77, Lewis Run, Pa. (3-5-1)

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja LOUISA KORDIS. Doma je iz Srednje vasi pri Lo- škem potoku. Prosim ga, da se mi oglašita, ali pa ako kdo drugi ve, da mi naznani. — John Vesel, Box 54, Carpenter Creek, Mont. (3-5-1)

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne navete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije gle- de datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časnih-
skih poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v
resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne
so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pom